

BONA PAU

PRENSA LOCAL

Nº. 604 - Any LI - MONTUÏRI - JUNY - 2003

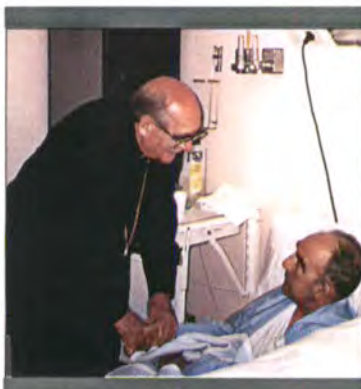

Dins una jornada tranquil·la
**Montuïri va triar
els onze regidors
per al nou període
de quatre anys**

Gabriel Matas AlcoverPP
Jaume Bauzà MayolPP
Maria Verger NogueraPP
Rafel Fullana MirallesPP
Jaume Ramonell MirallesPP
Magdalena Fornés Gomila ...PP
Mateu Ginard i SampolPSM
Jeroni Nicolau i GarauPSM
Antònia Arbona i Rossinyol .PSM
Margalida Mayol i SalvàPSM
Bartomeu Servera Gallard .PSOE

Gabriel Matas repeteix com a Batle

La mort del Bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda, també fou molt sentida a Montuïri

- L'arrambador del carreró del campanar, col·locat
- Les gestions per construir la rampa dels graons, van per bon camí
- Antònia Arbona Rossinyol, nova presidenta del Patronat de Música
- Enderrocada l'antiga plaça de toros, ara s'hi edificaran vivendes

BREUS

Conveni entre Premsa Forana i la Conselleria de Cultura del CIM

La Consellera de Cultura del Consell de Mallorca, Maria Antònia Vadell, i el President de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, Gabriel Mercè, a principis del mes passat varen signar un conveni de col·laboració que té per objectiu donar suport a la tasca que estan duent a terme les publicacions locals en l'àmbit de la comunicació, de la cultura i de la normalització lingüística. Així el Consell de Mallorca es compromet a aportar a l'associació 24.040 € per ajudar a la viabilitat de les publicacions que s'editen en llengua catalana en els diversos municipis de l'illa. Per la seva banda, les publicacions associades es comprometen a divulgar les activitats culturals que tinguin lloc al seu entorn d'influència que s'hagin generat a partir d'aquest departament.

Nova Magistrada

Segons publicava el BOE a principis del mes passat, Joana Aina Arbona Ginard, fins ara Jutgessa de 1ª Instància i Instrucció de Manacor, fou promoguda a la categoria de Magistrada amb plaça a Càdis, al *Jutjat número 1 de lo Penal*. Ara bé, en produir-se una vacant a Palma a la què ella pugui accedir, retornarà a Mallorca.

Canvi de Notari

El Notari Antoni Chaves Rivas, titular de la notaria de Porreres, la demarcació de la qual abraça també Montuïri, Vilafranca i Sant Joan, ha estat destinat

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Andreu Vidal Rossinyol.

Administració: Martí Ferrer Sampil
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93
Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Així de satisfets estaven els components de la candidatura municipal de PP, amb Jaume Matas en mig, el dia de la seva presentació

a Lleida, motiu pel qual a finals del mes passat deixà de venir a Montuïri. Temporalment i fins que pel setembre es produeixi el nou nomenament, el substituirà el notari de Petra.

El desdoblament de la carretera, sense adjudicar

El Govern del Pacte de Progrés ha tancat la legislatura sense complir el compromís d'adjudicar les obres del desdoblament de la Carretera Palma-Montuïri, la qual cosa suposa deixar-ho en mans de l'executiu que sorgirà a rel de les passades eleccions. I això que l'anterior Govern ja havia rebut 18 projectes d'obres procedents de sis constructors.

Sol·licituds d'ajuda per a la patata

El BOIB del passat 20 de maig publicava una resolució de convocatòria amb una dotació global de 60.000 euros ampliable per sol·licitar ajudes als productors de patata afectada pels temporals del passat gener de 2003. Ara bé, *Asaja* i *Unió de Pagesos* coincideixen en la tardança d'aquesta resolució, però difereixen en la insuficiència de la quantitat.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Maduresa

Si; de maduresa democràtica en va donar el nostre poble una mostra el diumenge dia 25 de maig. I no sols perquè no hi hagué el més mínim incident durant la jornada electoral, sinó perquè els qui no guanyaren varen saber encaixar la derrota amb tota esportivitat i fins i tot felicitar els guanyadors.

Rebuig

En canvi dies abans de les eleccions qualcú féu befa dels caps de llista, en particular dels cartells penjats a plaça i a altres indrets. Un dia reberen els d'un color polític i l'altre, els de la resta. Una malifeta atribuïble a uns pocs, però que desdiu del poble on es produeix. Així i tot persones sensates ho rebutjaren.

Carta del director

Als 50 anys del compromís

Després d'aquests passats anys de celebracions a l'entorn del cinquantenari del naixement de **Bona Pau** considerem incoherent ara, per part del sotassinat, tornar promoure un altre esdeveniment com és el de la responsabilitat de 50 anys de treure a llum, mes rera mes, aquesta preuada revista montuïrera.

Com es va poder llegir a la penúltima pàgina de la darrera edició, el 10 de maig de 1953 ens comprometérem a "fer sortir" cada mes questa publicació. I així ha estat. El primer exemplar sota la meua responsabilitat —el número 4 de la numeració— va sortir l'1 de juny de 1953. En fa, per tant, exactament 50, d'anys. I en aquell petit exemplar hi col·laboraren també persones tan entranyables com Pere Capellà, Bartomeu Verger, Bernat Martorell, Gabriel Rossinyol, Miquel Martorell i algun altre ara difícil de recordar. Una petita publicació impresa a la impremta *Nazaret* del Terreno. Ignoram quina quantitat se n'estamparen, però sí, que fou repartida de franc a totes les persones que el diumenge anaren a missa, en aquell temps la immensa majoria de veïns del poble. Naturalment, va sortir tota en castellà excepte la glosa del recordat Pere Capellà.

Han passat anys i més anys fent sortir **Bona Pau**: fins a cinquanta. I com si fos una victòria o una epopeia heroica relativa a fets gloriosos, hem anat commemorant diferents esdeveniments, com foren els dels 25, 30, 40 i 50 anys d'existència; celebrant també entre i entre les sortides de diferents exemplars centenaris, alguns dels quals amb més participació i pompa que altres.

Des dels començaments, 1952, fins a l'any 1980 no tenguérem dificultats econòmiques de cap casta, perquè durant aquests 27 anys la parròquia va córrer amb totes les despeses. Es tractava d'un full parroquial sols de quatre pàgines, però inserint generalment informació històrica i actual del poble. Ens trobàvem en temps de dictadura i era l'única manera de poder

sortir al carrer i encara amb censura de l'estat.

Fou a partir de gener de 1981 quan convertírem aquesta publicació en revista. Aleshores **Bona Pau** va emprendre una volada més alta. Poc a poc ens esmenàrem en presentació i augmentàrem en extensió, número de pàgines i contingut. I naturalment s'hi afegiren afanyats col·laboradors. Així, durant els darrers 24 anys hem presentat **Bona Pau** amb les característiques actuals, sense desmerèixer de les d'altres pobles semblants al nostre. Als començaments de 1981 cada edició constava d'entre 8 i 12 pàgines, però a partir d'agost de 1991 passàrem a 28 i així hem presentat normalment totes les edicions, encara que qualche més i per determinats motius les hem superat. Des d'aleshores mai han estat manco.

Per altra part i considerat des d'un altre angle hem de confessar que, malgrat el nostre esforç, de tant en tant trobam gent insatisfeta per diferents raons que adesiara hem tengut en compte. Tothom voldria que **Bona Pau** s'ajustàs a les seves pretensions i que tal vegada no paràs tant d'esment a les de la resta; que s'alabassin determinats esdeveniments o que se'n criticassin d'altres que no s'ajusten a la seva ideologia o manera de ser. Els voldríem complaure tots, però també volem deixar patent que en tot moment hem desitjat esser imparcials i objectius, sense menysprear uns ni enaltir immensament, altres. Durant aquests 50 anys hem escrit i inserit les notícies, fets i comentaris que hem considerar seria bo romanguessin aquí plasmats, tant de cara als actuals lectors com perquè s'hi puguin escorcollar dates i dades útils per a la història de Montuïri. Així i tot qualche vegada hem sentit haver-nos-en passat alguns per alt, haver publicat determinades informacions o no haver-les redactades amb tota exactitud. Com també hem procurat enaltir, més que censurar, la rellevant tasca de montuïrers i montuïreres que per diferents motius —socials, professionals, polítics, esportius, artístics— ha

traspasat el particular terme del poble.

50 anys són pocs en la història d'una comunitat, però molts en la vida d'una persona. Haver-los superat dirigint aquesta revista en condicions no sempre favorables, a vegades ha resultat difícil i dolorós. Però no era el moment d'abandonar. Ara sí: poc a poc —els anys no perdonen ningú— haurà de sorgir la persona que continui en aquest lloc. Gent preparada n'hi ha. Disponibilitat, hem de suposar que també. Recolzament, possiblement no n'hi mancarà.

Correm temps molt diferents als de fa mig segle. Aleshores la joventut —i ara també— ho vencia tot. El tarannà no s'assembla gens al d'ara, ni dins la joventut ni en les persones d'edat. El comportament d'uns i altres ha canviat de cap a peus. Tot ha evolucionat i encara que un s'esforci, a vegades ja no viu la realitat així com desitjaria.

Romanem, per tant, a l'expectativa que un dia no molt llunyà s'haurà de produir el relleu. L'arribada a una meta, com aquesta, cinquantenària, difícilment assolida per una persona en l'exercici d'una funció, a vegades inadequadament considerada, requereix un alliberament.

Tot això i no altra cosa us volia asabentar a vosaltres, lectors i col·laboradors que m'heu acompanyat o m'heu seguit poc o llarg temps durant aquests 50 anys. Tots, de qualche manera heu fet possible la pervivència de **Bona Pau**.

O. ARBONA
DIRECTOR

2003: ANY MOLL

Vida i obra de Francesc de B. Moll

Continuació de la biobibliografia

1929 Es elegit vicepresident segon del Foment del Civisme. Participa en els actes commemoratius de la Conquesta. Visita de Leo Spitzer. Al juny es casa a Ciutadella amb Francesca Marquès i Bonet. Nou domicili en el pis del Mirador.

1930 Continua treballant en la redacció de la *Flexió verbal en els dialectes catalans*, que va publicant en l'AORLL. El mes d'agost, neix la seva filla Aina, a Ciutadella. Fundació de l'Editorial Alcover S.L., amb Antoni M. Alcover, Francesc de B. Moll i Joan Riutort. Surt el darrer fascicle del primer volum del DCVB.

1931 El mes de febrer mor la seva mare i la padrina de fonts. Amb l'acord de Mn. Alcover, publica l'*Ortografia mallorquina segons les Normes de l'Institut*. Surt el seu *Estudi fonètic i lexical del dialecte de Ciutadella*, en la "Miscelànea Filològica dedicada a D. Antonio Mª Alcover".

1932 Al mes de gener, mor a Palma Mn. Alcover. Moll es fa càrrec de la continuació del Diccionari i constitueix una "Lliga de socis protectors del Diccionari". El mateix mes de gener, neix a Ciutadella la seva filla Francesca. Contacta amb Pompeu Fabra a l'IEC a Barcelona per a demanar-li ajuda per al Diccionari. El mes d'abril, mor el seu pare.

1933 Dissol l'Editorial Alcover S.L, després de comprar la part de Joan Riutort. Com a continuació funda l'editorial Moll. Neix el projecte de la col·lecció "Les Illes d'Or". Torna a publicar el "Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana", interromput el 1926. Col·labora en "La Nostra Terra". Obté el premi de filologia de l'IEC amb el seu *Vocabulari tècnic dels molins de vent de les Balears*, publicat després en el "Butlletí de Dialectologia Catalana" (BDC).

1934 És elegit vocal de la Directiva de l'Associació per la Cultura de Mallorca. Surt el primer volum de la col·lecció "Les Illes d'Or": les *Comèdies. 1.*, de Pere d'Alcàntara Penya. Guanya de nou el premi de filologia de l'IEC pel *Vocabulari popular de l'art de la construcció*, també publicat en el BDC. Gestions amb l'IEC per a publicar el DCVB. Comença a treballar amb Manuel Sanchis Guarnier en l'*Atlas Lingüístico de la Península Ibérica* (ALPI), dirigit per Tomàs Navarro Tomàs. Al mes de desembre, neix el tercer fill, Josep, a Ciutadella. Traspàs de la maquinària de la impremta a Francesc Pons, al carrer del Sol.

1935 És elegit *Individuo correspondiente de la Real Academia Española de la Lengua*. Segueix fent enquestes per a l'ALPI a Mallorca i al

País Valencià. Segueix col·laborant en l'AORLL, en el BDC i en el BDLLC. Col·labora en la *Miscel·lània Lul·liana* amb *Els llatinismes de la "Logica Nova"*, publicat en "Estudis Franciscans". Edita el segon volum del "Diccionari", ja amb l'ortografia oficial a partir de la lletra C.

1936 El mes de març, neix el quart fill, Joan, a Palma. Guanya per tercera vegada el premi de filologia de l'IEC amb *Nomenclatura de les sines del País Valencià i de les Balears*, també publicat al BDC. L'IEC l'elegeix membre corresponent de la Secció Filològica. Ingressa com a "magister" en l'"Escola Lliure de Lul·lisme" dirigida per Francesc Sureda Blanes. Signa, junt amb més de 150 persones, el manifest de "Resposta als catalans".

1937 Neix el cinquè fill, Francesc, a Palma. Publica *Rudiments de Gramàtica Preceptiva per a ús dels escriptors balears* junt amb unes *Claus dels Exercicis de la Gramàtica Preceptiva* i l'*Ortografia Mallorquina* i el segon tom de les *Comèdies* de Bartomeu Ferrà. També surt la *Gramàtica Italiana. Primer curso*, primer dels manuals Moll per a l'aprenentatge de llengües. Ingressa com a membre de les milícies urbanes.

1938 Publica la *Gramàtica Italiana. Segundo curso*, el *Diccionario manual Italiano-Español*, la *Gramàtica Alemana. Primer curso: Fonètica y Morfología* i la *Gramàtica Alemana. Segundo curso: Formación de palabras y Sintaxis*. Edita les *Horacianes* de Mn. Costa i Llobera. El mes d'octubre, comença a fer classes d'alemany a l'Institut Nacional d'Ensenyament Mitjà.

1939 Nou domicili al carrer de Sant Sebastià. Al mes d'abril neix el sisè infant, Maria Auxiliadora ("Dora"), a Palma.

1940 Comença a traduir de l'alemany la novel·la *La senyoreta de Scuderi*, d'Ernest T. A. Hoffmann.

1941 Publica la *Iniciación en el Idioma Alemán*. El mes de maig, neix, a Palma, el setè fill: Víctor

1940-41 Es prepara per a l'examen de revàlida de batxillerat.

1942 Correspondència amb Joan Coromines, aleshores professor a la Universitat de Cuyo, a Mendoza (Argentina). Problemes de salut: càlculs renals.

(Continuarà)

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Mallorca ajuda Nicaragua

Gràcies a l'aportació de nombroses entitats mallorquines, el passat 16 de març fou possible la inauguració a Diriomo (Nicaragua) de la llar infantil "Ciutat de Palma", un centre amb l'objectiu d'acollir quaranta nines per assegurar-los un futur digne. Allà viuen ja Teresa, Alba, Gemma, Amèlia, Heisel, Àngela i Tatiana. Viuen pràcticament en el carrer, algunes ja sofrien maltractes físics i el risc de ser abusades sexualment era molt alt. La fesomia de les seves cares ja ha canviat, i riuen, riuen molt. *Infantil* està situat a 40 quilòmetres de Managua. Es tracta d'un centre de més de 600 metres quadrats dirigit per la religiosa mallorquina Esperança Garau, superiora general d'*Amistad Misionera en Cristo Obrero (AMICO)*, que porta 30 anys ajudant als més pobres de Centramèrica.

Avalat per l'Ajuntament de Palma, Fundació Barceló, Fundació Solidària Carrefour, el poble almeriense de Carboneras i multitud de particulars, el centre disposa de tres grans dormitoris, un saló multifuncional, cuina, biblioteca, menjador i dutxes. Les nines reben tractament psicològic, disposen de tutores personalitzades i assistència mèdica. Cap d'elles vol parlar ja de la vida que han deixat en el carrer. Cada dia acudeixen amb protecció al col·legi. "Poc a poc aprenen hàbits de neteja i de comportament. A l'horabaixa, acudeixen amb les seves tutores al que serà el saló de tallers tècnics, encara sense funcionar. Amb elles, estudien i parlen. Poc a poc es van integrant i ja van aprenent a somriure, cosa que no sabien fins que arribaren aquí", explica Sor Esperança Garau.

La llar està pràcticament conclosa, però ara mancarà el més important: el seu manteniment. La congregació necessita al voltant dels 2.225 euros al mes per al pagament de personal (superarà les 15 persones una vegada que arribin a la llar les 40 nines) i per fer front a les despeses habituals de l'immoble.

Per a la religiosa mallorquina -que gestiona menjadors, escoles, dispensaris i llars infantils a Nicaragua, Dominicana, Guatemala, Puerto Rico i Colòmbia-, "la soledat, sentir-se desemparat i indesitjat, suposa la pobre-

sa més terrible per a un ser humà. Com a societat hem de reflexionar on estam como a poble i quina ha de ser la nostra posició per ser solidaris amb els que sofreixen, molt especialment amb els nostres nins"...

CARME RUIZ DE GALARRETA

→
Set de les nines que ja viuen a la llar, juntament amb la religiosa responsable

Invitació a col·laborar

Si desitja col·laborar per mantenir viu el centre de Nicaragua pot fer-ho a la *Caja de Ahorros del Mediterráneo*. Ent. 2090. Ofic. 0328 DC 41. Nº 00002473-85.

Nota informativa

Com és sabut i evident, la inserció de qualsevol casta de publicitat en un mitjà de difusió corr a càrrec i sota la responsabilitat de l'empresa que contracta l'espai. Ara bé, com hauran pogut apreciar els nostres lectors, el text del contingut de l'anunci de la darrera pàgina del número anterior va aparèixer redactat en un mallorquí que no s'ajusta -ni de molt- a les normes establertes per l'ICE (Institut d'Estudis Catalans), les quals, des de fa molts d'anys, han estat, són i seran les que presidiran tots els continguts literaris que s'incloguin en la nostra publicació.

El fet, però, de la referida inserció, en la manera en què es va produir i en els termes i llenguatge en què aparegué, fou degut a les presses de darrera hora i en la confiança que no s'arribaria mai a tal situació.

Per tant i considerant que aquesta acció fou duita a terme en segones intencions, el Consell de Redacció de **Bona Pau** ha decidit resoldre el conveni que tenia establert amb "Ràdio Montuïri" i per tant deixar d'inserir per ara qualsevol casta de publicitat procedent d'aquesta emissora.

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

LA IMATGE COMENTADA

La imatge comentada la volem dedicar a una persona norantina del nostre poble que mitjançant la perseverança i la constància en el treball ha viscut una vida intensa; aquesta persona és na Isabel Miralles Arbona, però els seus veïnats més propers sempre l'han coneguda com "madò Bet".

Na Isabel va néixer a Montuiri el catorze de desembre de l'any 1913 en el si d'una família molt humil. Es tracta d'una dona cordial i amable vers el proïsme, amb un gran sentit de l'humor, que malgrat l'edat avançada que té se'n recorda molt bé de les coses que ha viscut ja que conserva una gran lucidesa mental.

Na Isabel va rebre l'educació que li inculcaren les religioses de "ca ses Monges". D'aquesta època en recorda que pel fet que l'edifici estava en obres, les classes les impartien temporalment a la sala Mariana i ens enfila l'anècdota següent; se'n recorda que una de les monges, anomenada sor Pelayo va castigar-la, juntament amb altres nines, simplement pel fet d'haver assistit a un ball celebrat a ca n'Eloi—ho trobaren escandalós—.

Bàsicament va fer feina al camp, a la finca de can Pera, ajudada pels seus fills però també va fer de teta i de madona de casa a son Juny, una casa d'es Coll d'en Rabassa.

Poc abans que esclatés la guerra civil na Isabel, de vint anys, es va casar i tingué tres fills, na Margalida, la major, en Pep i na Magdalena. Malauradament la nostra

A la dècada dels setanta Isabel Miralles Arbona anà a treballar de cambrera a un hotel, on l'estada allà fou molt enriquidora i gratificant

de fer molta feina, ja en la tercera edat també duu una vida completament saludable i activa i ha pogut viatjar a molts indrets.

En definitiva, estem parlant d'una persona que la vida li ha posat entrebancs, però que els ha sabut superar gràcies a la seva força de voluntat i tenacitat, i ara en gaudeix els fruits.

interlocutora va quedar vídua molt jove, als quaranta anys. Aquests foren anys difícils per a na Isabel i en plena postguerra haver d'estar al capdavant de la seva família. Malgrat tot, se'n sortí fent fort i així va poder donar estudis a na Margalida i fent costat als altres dos fills.

Arran de l'auge del turisme a la dècada dels setanta va anar a treballar de cambrera a Porto Pi, en un hotel anomenat "Teix", i pel fet de tenir ja emancipats els seus fills va poder dedicar-s'hi plenament. Allà, hi romania tota la setmana, llavors els caps de setmana tornava al poble. Per les paraules de la nostra interlocutora es desprèn que l'estada allí fou molt enriquidora, i gratificant, tant a nivell econòmic—allí ja hi guanyava una quantitat important de diners—com a nivell personal, fou per a ella un canvi d'estil de vida.

Avui dia la gran satisfacció de na Isabel és contemplar la gran família que té, sobretot els vuit néts i altres deu renéts que té; una persona admirable també pel fet de dur una vida saludable i activa en totes les etapes de la vida, és a dir que si en un temps hagué

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuiri

S'ha dit que... PER MONTUÏRI

La setmana abans de les eleccions qualcú digué que semblava Sant Bartomeu, tan decorats estaven carrers i plaça.

*

Alguns actes electorals o mítings coincidiren a la mateixa hora. Això féu que els qui volgueren anar a un i altre els fos impossible i, al mateix temps, motiu perquè certes persones no es poguessin aprofitar del menjar tan bo que oferien.

*

La gent civilitzada no fa befa del candidats, tant si són de Montuïri com de ciutat. Qualcú, però, va mostrar la seva "personalitat", mofant-se o escarnint certs aspirants a ocupar càrrecs de relleu.

*

S'ha trobat una o vàries faltes a la planxa metàl·lica commemorativa de la inauguració de les instal·lacions del nou pavelló d'Es Revolt. S'hauria d'exigir a l'empresa responsable la seva rectificació.

*

Alguns socis i responsables de certes entitats que col·laboraren a la manifestació per la pau encara demanen una justificació o balanç de l'import recaptat.

*

Diferents malifetes pel nostre poble durant el passat maig s'han d'atribuir al "quintos", però no de Montuïri, sinó de Sencelles, digueren.

*

Quatre partits, quatre mítings electorals i mota gent mobilitzada en l'organització. I tots es mereixien la victòria. Però...

*

Se sentí un montuïrer que deia a l'altre: "Per què tu, que ets d'un altre partit, anares a sopar amb aquell i aquell altre que no són dels teus? Resposta: "Llàstima que s'hagin acabat les eleccions".

*

El matí del diumenge dia 18 fins a 9 o 10 cotxes de la vila aparegueren amb vidres romputs. I no fou per accident, sinó per gent trastocada que ja havia feta la mateixa endemesa a

Vilafranca, Petra, Sant Joan... Ja es pot suposar l'enfadament dels seus propietaris. Davant això, qualcú, aliè, deia: "Sembla mentida que encara hi hagi gent que vulgui perdre el temps fent dolenties"

*

Durant la campanya electoral també es pogueren contemplar cartells espanyats. Mentre a un indret foren els d'un partit, a un altre punt se'n veieren romputs de diferent partit. Així i tot qualcú es va malpensar.

*

Ara bé, de polítics penjats amb nas de pallaso se'n veieren pocs, possiblement cap. Es veu que els "pintors" no "en feren de ses seves". I no es que no n'hi hagués pocs... de polítics enlairats.

*

Hauria agradat a qualcú veure com es féu el sorteig de presidents i vocals de taules electorals. Si s'hagués donat més publicitat s'haguessin evitat suspicàcies.

*

Se sentí algú que suposava que una determinada persona ja no existia. Però en veure-la el dia de les votacions pensà en aquella dita: "El dia de les eleccions treuen els vells dels racons".

*

Al casament d'un home de color i una dona blanca a l'Ajuntament, dia 14, també es pogué gaudir de contemplar una mostra de vestits de tonalitats alegres i molt diferents. Era un espectacle!

*

La festa que es va celebrar la segona setmana de maig en el pub "Anònim" —on la majoria eren sud-americans amb motiu de la seva celebració de la festa de "la madre"— va acabar en baralla entre ells.

*

Un fet singular: El matí de dia 17 de maig es pogueren contemplar set globus de diferents tonalitats que omplien de color el cel de Montuïri, donant així una nota simpàtica i alegre.

*

Dies passats de nit (o de dia) entra-

JA TROBAVA QUE ME FEIEN UN CAS EXCESSIU I TOT ERA PERQUÈ MILITAVEN A UN PARTIT I CERCAVEN EL MEU VOT!

ren a un molí i entre altres coses se'n dugueren botelles de suc. Devien tenir molta set i tal vegada s'engataren!

*

Es va veure un jove extern que dia 20 horabaixa corria amb un cotxe contra direcció i amb una roda de darrera fora pneumàtic. I, naturalment, amb la llanda pe'n terra quasi va xocar a altres vehicles. El municipal l'aturà a plaça i com que no s'atenia de raons va haver de cridar la guàrdia civil i romangué aturat a plaça fins que un mecànic li va solucionar el problema. Ah! No se'n pogué tornar fins haver firmat la denúncia.

EN XERRIM

PLA DE PREVISIÓ ASSEGURAT

Reduïu la vostra declaració

i assegurau-vos un bon rendiment

FONOSANOSTRA 971 757 242 / WWW.SANOSTRA.ES

"SA NOS TRA"
CAIXA DE BALEARS

ALTRES BREUS

La rampa dels Graons

Dia 21 l'arquitecte del Bisbat i el de la Conselleria de Benestar Social vengueren a Montuïri i en els Graons examinaren *in situ* els plànols que l'arquitecte del Bisbat havia dissenyat per construir la rampa d'accés al costat de Can Ferrando. Ara s'espera l'eficaç col·laboració del nou govern que sorgirà a rel de les darreres eleccions.

Construcció d'habitatges

Confrontant amb l'Avinguda d'Es Dau, al costat del supermercat BIP, on hi havia la plaça de toros inaugurada el 24 d'agost de 1952, ara esbucada del tot, l'empresa *Construccions Es Dau* ha començat una nova edificació on, en un principi, s'hi aixequen sis vi-

En el solar on hi havia l'antiga plaça de toros de Montuïri, després de ser totalment enderrocada s'hi han començat a construir vivendes de nova planta

vendes familiars, de planta i pis, que tindrán l'accés pel carrer del costat -P. Vicenç Mas-. No es descarta que s'hi allotgin locals comercials com també que en un futur s'hi continuïn edificant altres vivendes al costat de les d'ara. En són arquitectes Gabriel Arbona i Mateu Palmer.

Cessió a la Cooperativa

El ple de la Cambra Agrària de Montuïri en sessió celebrada el passat 20 de maig va acordar per unanimitat cedir desinteressadament la propietat de l'edifici del carrer de Baix a la *Cooperativa Agrícola de Montuïri*. Donació que es féu a rel de suggeriment de la *Cooperativa del Camp Mallorca*.

La Banda, a Viena

Ja està oficialment programat que dia 10 del proper juliol a les 11'30h la Banda de Música de Montuïri oferesci un concert als jardins del Palau *Schonbrunn* de Viena dins el Festival Internacional *Voices of the World* que s'organitza anualment. Dins el repertori s'hi inclourà la partitura *Flor de Murta*, d'Antoni Noguera, per donar així difusió internacional de la cultura de Mallorca.

Les nines portadores de la Flama del Correllengua

Glosa

A la Mare del Redemptor

M'agrada l'oració
que hi ha escrita a **Bona Pau**,
des mes de maig, mirau-ho,
llegiu-ho, tots, si vos plau
i veureu amb quant d'amor
ens mostra dins un cel blau
la Mare del Redemptor.

Dins Lluc brilla com l'aurora,
és petiteta i morena,
de cels i terra és Senyora,
és consol del qui té pena,
ajuda al qui Déu adora,
i al pecador no el condemna,
l'estima i el perdona.

Preguem amb devoció,
tots a la Verge de Lluc,
de Cura i Sant Salvador,
perquè mos doni salut,
amor, pau i unió.

ANTÒNIA ADROVER

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

Excursió del primer de Maig

Moltíssima gent, possiblement passaven les 350 persones, va participar a la diada que anualment organitza l'Ajunament el primer de maig. En primer lloc es va retre una visita al museu arqueològic del Molí des Fraret i a continuació, a peu, els excursionistes es traslladaren al poblat talaiòtic de Son Fornés, on varen poder visitar des de les més antigues fins a la recents excavacions. Posteriorment i davant les cases de la possessió de Son Fornés tots els assistents participaren de la "fideuà" i ensaimada amb què va obsequiar l'Ajunament per dinar.

Correllengua

L'horabaixa del 3 de maig arribà a Montuïri la flama del correllengua, procedent de Porreres i de camí cap a Algaida. La portaven un grapat de nins. Féu una aturada a plaça on era esperada per un bon grapat de montuïrers. Allà Gabriel Gomila va llegir una proclama demanant més reconeixement i autoestima a la nostra llengua.

Tercera Edat

Associació de Gent Gran Excursió

Dia 22 del passat maig l'Associació de Gent Gran va realitzar una excursió a Son Real, on es pogueren ob-

Els excursionistes de l'Associació de Gent Gran, al predís enfront de les cases dels senyors, berenaren d'una panada amb què els obsequiaren

servar diferents espècies de cards, fonolls i porro marí just a l'altra part de l'illa dels Porros, com també la necròpolis que està davant. Dins la clastra de la possessió la guia anà explicant diferents llocs d'interès històric, d'entre els quals destaca la capella d'art ogival amb dos arcs entrecreuats de mig punt. També cal fer menció a la panada que per berenar foren obsequiats els excursionistes en el predís d'enfront de les cases dels senyors.

Associació de Persones Majors Assemblea General

Per al dimecres dia 25 de juny a les 10'30h està convocada l'assemblea general anual de l'Associació de

Persones Majors, en la qual hi haurà renovació de càrrecs. S'elegirà president i 6 vocals. El calendari d'aquesta assemblea és el següent: Del 29 de maig al 7 de juny: Presentació d'instàncies. Dia 9 de juny, publicació de la relació de candidats sol·licitants. Dia 10 de juny, presentació de reclamacions contra els candidats sol·licitants. Dia 11 de Juny, publicació de la llista definitiva de candidats al tauler d'anuncis. Del 12 al 19 de juny: campanya electoral. Dia 20 de juny (divendres) missa per als socis difunts a les 8'30h del capvespre. Dia 25 de juny: Dinar a can Tronca. El socis sols pagaran 10 € (subvencionat) La Junta participa que no s'avisarà per escrit als socis.

Gabriel Gomila, davant l'Ajunament, va llegir la proclama del "Correllengua". Al seu costat, els nins que portaven la flama

Restaurant Es Creuers

**Especialitat en cuina mallorquina:
porcella, frit i altres plats típics**

En l'estiu, sopar a la fresca a la terrassa

Ctra. Manacor, Km. 30 • Tlf. 971 64 67 51 • 07230 Montuïri

Bernat Pizà Miralles "Pizà"

Ha fet de barber, fuster i d'empleat de la companyia "Iberia"
 "A mitjan segle passat dins el poble hi havia més activitat laboral, més gent, més vida"

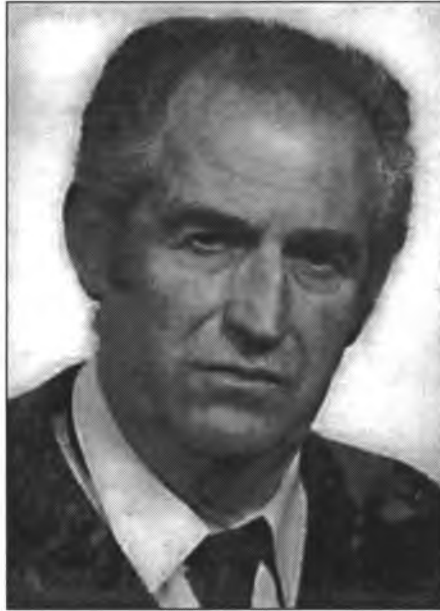
L'entrevistat frueix rememorant un temps molt diferent de l'actual. L'any 1965 sofrí un greu accident de circulació que li afectà lleugerament la memòria. Va romandre 25 dies hospitalitzat.

Ens reb el matrimoni, mentre demanem a la seva dona que ens faci companyonia. Ella ho accepta i ens ajuda a aclarir dates i situacions de les que ens parla el nostre interlocutor.

El nostre amic, durant la seva joventut i el temps que es dedicà a les seves ocupacions, fou una persona activa amb una gran capacitat de treball. Ha viscut uns anys en què la societat començava a sofrir els primers símptomes d'uns canvis espectaculars. La humanitat estava girant unes pàgines molt interessants i tràgiques en el devenir de la història. El nostre poble, els qui integren aquesta petita comunitat, com és natural també en forem protagonistes.

Bernat Pizà Miralles ens conta fets corrents i sense transcendència, excepte alguna interessant anècdota. Però a través de les seves paraules veurem un món diferent del d'avui.

Va néixer l'any 1930 a Montuïri. Ha complit els 73 anys. Té un germà i una germana ja major i també casats: Toni i Maria. Té una filla i una neta.

Es casà l'any 1958 amb Joana Aina Fornés Fiol.

– Des que ens coneixem quasi sempre t'hem vist ocupat simultàniament amb diverses feines. Del que més ens recordam és dels anys que ajudaves el teu pare a la barberia del carrer Major. Ens podries descriure l'ambient d'aquell temps?

Riu i amb la mirada un poc perduda, cercant els records, contesta:

– Sí. Des de l'edat de 12 anys ajudava el meu pare a la barberia. De damunt un caixonet vaig començar a ensabonar els clients. Durant més de 30 anys vaig fer de barber. Cada vespre, fins altes hores de la nit, estàvem molt ocupats el meu pare, el germà Toni i jo. Hi havia molta feina i això que érem almanco cinc barberies al poble. Llavors no hi havia les afaitadores elèctriques ni les fulletes d'afaitar eren tan perfectes.

– Eren els anys...?

– Dins les dècades del quaranta i cinquanta. Era un altre temps. Han passat molts d'anys. Dins el poble hi havia més activitat laboral i més gent; més vida. Les barberies, excepte els dilluns que teníem tancat, treballàvem tot el vespre, des de l'horabaixet fins a més de mitja nit. Fins i tot els diumenges teníem obert fins al migdia. Pel carrer Major i la plaça així com pels altres carrers passava molta gent a peu i sempre seguit. Començaven a circular les primeres i comptades motos. Les botigues estaven obertes els diumenges i les misses dominicals eren els matins. Les barberies, els cafès i la plaça, especialment a la sortida de les misses, estaven inundades de gent. Hi havia cinema... Avui surts un diumenge el matí per la plaça i és un desert; dona pena.

– Com era la gent del poble en aquells anys, el seu comportament, la vida diària?

– Primerament et faré notar que no hi havia les presses d'avui. Dins la nostra, per afaitar-se i esperant a vegades, hi havia vuit o nou persones. Un detall curiós: el divendres al vespre s'hi reunien per afaitar-se la majoria dels pastors de les possessions del poble. Aquest dia acostumaven a canviar impressions entre ells.

– Afaitàveu entre dia?

– Generalment, no. La nostra feina era el vespre. De dia tota la gent era al camp. Però, com he dit, treballàvem fins molt tard, totes les barberies. I –afegeix en to alegre– els dissabtes passava un cas curiós: teníem més

SES *Restaurant* **JARDINES**

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

feina que els altres dies perquè a la sortida del cinema del vespre, s'entregava més gent per arreglar-se i acabàvem la feina a les dues o a les tres de la matinada.

- Amb quins ulls veus avui el món de la teva joventut?

Contesta amb certa tristesa i enyorament.

- Estàvem en els anys quaranta. Faltava de tot. Tu saps la duresa d'aquell temps, les mancances, les dificultats per adquirir certs aliments, la fam... si bé a Montuïri no ens afectà tant com a la ciutat. La manca d'electricitat que a vegades no ens permetia veure el cinema. En altres aspectes, la falta de feina, els joves travats ben curt...

- Saps, Bernat, que en la manera en què ho has dit, també hi hem vist un aire de nostàlgia?

Mou el cap afirmativament.

- Et diré. Malgrat el clima social, rigorós i cru en extrem, érem joves i ho superàvem amb il·lusió i amb l'esperança d'un futur millor.

- Aquesta situació era llevors. Què opines del comportament de la societat actual?

Està uns moments pensant.

- No sé que t'he de dir, però llavors dúiem o sofríem amb resignació les dificultats i penúries. Avui vivim un temps de baldor, ho tenim quasi tot i ens queixam.

- T'hem vist de barber, fuster i darrerament fent feina a la companyia "Iberia". Realment com et definiries?

- Som fuster. Vaig practicar aquest ofici durant 17 anys amb el tio Gabriel "Titina" i 9 anys més a un taller de Palma. Però els vespres, mentre el meu pare tengué oberta la barberia, jo tomava barbes amb ell.

- Et jubilares estant a "Iberia". Quan d'anys hi estigueres?

- Hi vaig passar a l'entorn dels anys setanta treballant-hi durant 25 anys. Però mentrestant feia feines de fusteria. No estava mans fentes.

- Què ens pots contar del teu pas per "Iberia"?

- Poques coses... això sí, hi havia alguna anècdota curiosa. Una dia una senyora estrangera que viatjava amb un ca, a l'hora de prendre el vol l'ani-

mal li havia desaparegut. Es retardà el vol un cert temps mentre cercava l'animalet; mentrestant l'avió es posà al cap de la pista per iniciar el vol. En aquells moments localitzàrem el ca, que l'havien passat a un altre vol. L'aparell que estava al cap de la pista, a punt d'emprendre el vol, desfé el seu camí i tornà a la pista corresponent per dur-se'n el ca i la seva propietària. Són petites coses, fets simpàtics que val la pena comentar.

- Amb quins mestres anares a classe?

- Vaig tenir un quants mestres. Don Cristòfol Binimelis, don Francesc

Pomar i durant un curt temps, don Pere Rosselló. Aquest volia que jo continuàs estudiant i deia que tenia possibilitats per obrir-me pas. Però per a una família modesta com la nostra, amb tres germans que érem, resultava impossible.

- Has viatjat amb freqüència?

- Sí. amb la meua dona hem visitat Galícia, Canàries, Eivissa, Madrid i Menorca.

- Quina és la teua o les teves aficions?

S'alegra quan li encetam aquest te-

(Continua a la pàgina següent)

Milestone No 69862-6702: Caja y brazaletes de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorporé diestro gculito con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

Fermin
Joyeros

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

M
MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

(Ve de la pàgina anterior)

ma.

– En tenc unes quantes, contesta.

– **Les pots anomenar per ordre de preferència.**

– Mira –ens diu–: el cinema i el futbol m'agraden molt; també la bona música, especialment la clàssica, el dibuix i les bicicletes.

– **Sabem que ets simpatitzant del Madrid. Si haguessis de triar entre veure'l jugar amb un equip de categoria anglès o italià o un film de qualitat: per quin dels dos programes et decidiries?**

– Crec que em decidiria pel cinema.

– **Pots anomenar-nos algunes cintes que t'hagin deixat un record inesborrable al llarg dels anys?**

– Sí, sense pensar-ho molt: "Romeo i Julieta" (en referència a la versió de G. Cukor) i "Lo que el viento se llevó". Mira com m'agrada el cinema que alguns diumenges anava amb bicicleta a Porreres per veure el programa. Però també en certa ocasió amb en Baltasar "Putxo" i altres amics anàrem a cop de pedal a veure el Mallorca-Constància, en el camp de Bons Aires. Quan tornàvem, a les costes de Xorrigo vaig foradar. Arribàrem a Montuïri molt tard i amb la roda embenada amb mocadors que em deixaren els amics.

– **Tornant a la música: T'agrada el "Rok dur"?**

– No és de la meva devoció... però tot es veu –ens diu rient–.

– **Nomena algun acte o esdeveni-**

A un sequer

L'any 1945 al sequer de s'Hostal hi anaven sobretot dones i al·lotes. Aquestes sis se separaren de la resta i així romangueren a la foto que les féu el fotògraf Mascaró de Maria de la Salut un dia que passava per allà. Són (d'esquerra a dreta): Antònia "Poeta", Francisca Fiol, Joana Mayol "Rua" (†), Margalida Jordà "Solandera", Apol·lònia Cardaixa (†) i Catalina Payeras

ment que se celebra al nostre poble que sia del teu gust?

– Senzillament, les festes de Sant Bartomeu i el dia del Puig. I et diré per què. Conserven tota l'essència i el sabor de quan jo era nin. Són dues festes extraordinàries i molt montuïres.

– **Una notícia apart de la guerra de l'Iraq, què t'hagi impactat durant aquestes darreres setmanes?**

– Idò mira, els cinc gols que encaixà el Madrid dins el seu camp, amb el partit contra el Mallorca. No era creïble.

Crida l'atenció un fet molt singular. Quan parlem del passat amb molts dels nostres entrevistats, empesos ja pels anys, es refereixen a aquest temps com una època dura, difícil... de penalitats. No obstant en molts d'ells hi advertim un llamberig fugaç i melancòlic, com si ho enyorassin. Uns diuen perquè eren joves. Ho creim. Però també creim que hi ha uns sentiments més profunds que els duen a mirar aquest passat com si es tractàs d'un ésser estimat del qual s'han separat per sempre i només en queden records.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Glosa

A la coral "Mont-Lliri"

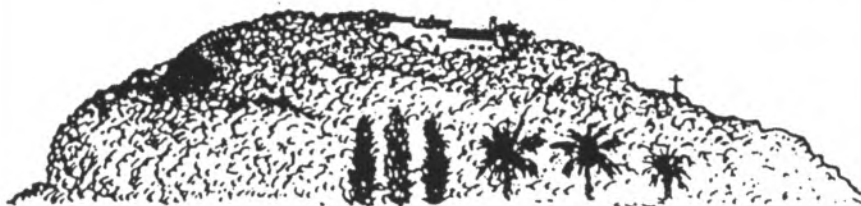
Som pagés des temps primer, quasi al final de sa vida, tenc una gran alegria sentint lo que sabeu fer.

D'ençà que don Vicenç ve a ensenyar, tot se refina i en una festa escollida se veu sa mà que encamina es coro montuïrer.

BIEL CERDÀ

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

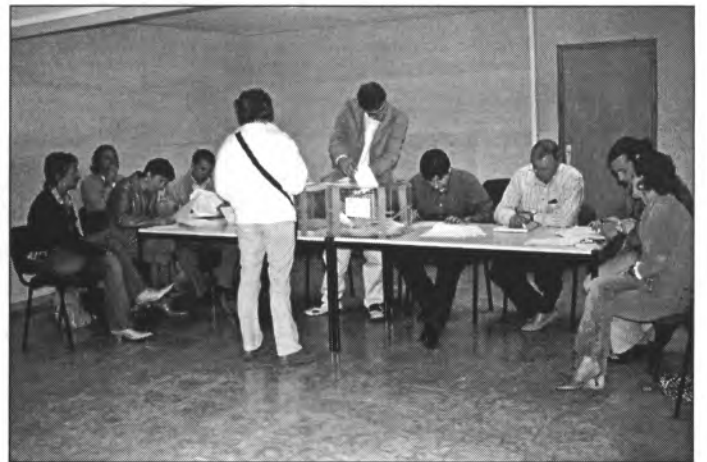

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

Detall de l'escalonada de darrera el campanar amb els arribadors col·locats

La propaganda electoral omplia plaça abans de les eleccions (dalt). Detall una mesa electoral el dia de les votacions (a baix)

Missa per al Bisbe Ubeda

Divendres dia 30 a la parròquia de Montuïri va oferir una missa per al difunt Bisbe de Mallorca, a la qual hi va assistir un bon grapat de montuïrers satisfets de la tasca que va dur a terme durant els 31 anys de pontificat, però compungits per tan inesperada mort.

tre col·laborador i professor de Cultura Popular de la UIB, Felip Munar i Munar, i organitzat pel Patronat Cultural de Música de Montuïri, en els baixos de la casa de la vila va oferir una interessant conferència sobre "Gloses i Glosadors", la qual va satisfer el públic assistent.

Associació Contra el Càncer

Dia 31 de maig els membres de l'Associació Espanyola Contra el Càncer van celebrar una trobada a Lluç a la qual hi va col·laborar l'Ajuntament i la Junta Local de Montuïri. El transport, subvencionat per l'Ajuntament, fou de franc.

Conferència de Felip Munar

El vespre de dia 31 de maig el nos-

Glosa

Les noces dels meus néts

Ja tenim s'hora i es dia
 per aquest acte dar fi;
 som feliç poder ser-hi
 i es nét veure unir
 amb aquesta hermosa nuvia;
 i de tot cor desitjaria
 que Déu els don bon camí;
 i salut puguin tenir
 i amor pels papàs servir,
 que és lo més gran de sa vida.

BIEL CERDÀ

Super Montuïri

BIP

BIP

supermercados

Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria

Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n
Tlf. 971 64 67 60
Montuïri

Resultats de les eleccions a Montuïri Municipals

Població	Electors	Votants	Blanc	Nuls
2.500 h.	1.985	1.717	16	9
86%				
Partits	Vots	%	Regidors	
PP	858	50%	6	
PSM	514	30%	4	
PSOE	227	13'2%	1	
UM	93	5'4%	-	

Autonòmiques

(Nombre de vots de Montuïri)			
PP	818	EU	29
PSM	447	Clau	7
PSOE	281	ERC	2
UM	97	PRIB	1

El 86% dels montuïrers anaren a votar El PP guanyador per majoria absoluta Per primera vegada, 4 dones dins el Consistori

A la vista del resultat de les eleccions del passat 25 de maig es pot assegurar que la intenció de vot dels montuïrers no ha canviat gaire si les comparem amb les de fa quatre anys enrere. Gairebé sembla calcada. Amb majoria absoluta continuarà governant quatre anys més Gabriel Matas amb majoria absoluta acompanyat de cinc regidors.

Pel que fa al PSM i PSOE les preferències dels electors tampoc han variat molt, ja que aquestes dues for-

macions obtingueren cinc regidors i ara, per separat, 4 el PSM i 1 del PSOE. Com també cal remarcar que la participació total de votants fou quasi idèntica: la d'aleshores fou del 86'7% i ara ha estat del 86'5%.

D'aquesta manera la línia de continuïtat és evident i sense barreres de cap casta. Ara bé, un aire nou entra dins el nostre consistori per doble motiu: per una part s'incorporen sis regidors nous (4 del PP i 2 del PSM) i sols cinc repeteixen. I considerat des d'un

altre caire, per primera vegada hi veurem quatre dones (2 del PP i 2 del PSM). Un fet, aquest, inaudit en el nostre Ajuntament. - O.A.

Agraïment del PSM

La candidatura municipal el PSM-EN vol agrair a tots els seus electors la confiança depositada. El nostre compromís continua i garantim una oposició constructiva a l'Ajuntament de Montuïri i al mateix temps aprofitam per oferir la nostra col·laboració a la resta dels patits polítics i per felicitar el PP per la seva nova majoria.

Mateu Ginard

Nota del PSOE

El PSIB-PSOE vol expressar la seva gratitud als electors que els han depositat la seva confiança i espera al llarg d'aquesta legislatura poder desenvolupar dins l'Ajuntament de Montuïri la tasca de suggeriment i control que correspon als membres de l'oposició.

Pere Sampol, diputat

En aquesta legislatura serà l'únic montuïrer diputat autonòmic, després d'haver estat Vicepresident del Govern Balear.

Agrimontuiri
S.L.

Lamborghini

Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuïri
Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

Gabriel Matas Alcover, reelegit batle

Ofereix les seves primeres impressions i el seu primer missatge al poble
Agraeix l'actuació dels altres partits perquè "la campanya electoral ha estat molt neta"

Tres dies després de les eleccions hem volgut que Gabriel Matas Alcover, després haver obtingut majoria absoluta a Montuïri el seu partit, el PP, mitjançant Bona Pau tot el poble de Montuïri pogués saber de primera mà, què pensa, com valora aquesta victòria, quina és la seva opinió en uns moments en què s'enfronta a governar quatre anys més el nostre Ajuntament.

– Com se sent en Biel Matas, després d'haver obtingut novament la majoria absoluta a les eleccions de passat 25 de maig?

– Molt satisfet, personal i professionalment. El meu desig i la meva il·lusió era poder continuar com a batle de Montuïri, a fi de seguir realitzant la feina feta durant aquesta legislatura. I la gent ha respost positivament, depositant plenament la seva confiança en el meu projecte i del meu equip. Això és un gran motiu de satisfacció que ens consolida el recolzament dels montuïrers i suposa una valoració positiva de la feina que hem fet per Montuïri durant aquests quatre darrers anys. Per altra banda ens permet continuar fent feina, una vegada més, esforçant-nos al màxim per dur endavant el programa de govern que ens hem proposat, per al futur del nostre poble i per al benestar de tots els montuïrers.

– Quina valoració fas dels resultats electorals?

– Totalment positiva. Hem augmentat notablement el número de vots a favor nostre, amb 858 vots, i hem tornat revalidar la majoria absoluta amb sis regidors a l'Ajuntament. D'aquesta manera, podrem seguir amb la línia de feina iniciada la darrera legislatura, amb la tranquil·litat de saber que els montuïrers aposten pel nostre projecte de futur i volen que el duquem endavant.

– Quina és la teva opinió dels resultats autonòmics, ara favorables al Partit Popular?

– Indiscutiblement, els resultats electorals han demostrat que el Partit Popular és l'única opció de govern que dona seguretat i confiança als ciutadans. I que la fórmula del Pacte de

Progrés ha estat un fracàs total. La gent no vol teories utòpiques, sinó una gestió i una feina pràctica i estable, que ens retorni la qualitat de vida que hem perdut durant aquests quatre anys al Govern de les Illes Balears: turisme, llocs de feina, vivenda accessible, educació dels nostres nins, o fins i tot la protecció de l'entorn i del medi ambient ben entès; no des de postures extremistes o descoordinades que han donat lloc al desordre i a la inestabilitat de tots els sectors econòmics i productius de les Balears. També ha estat evident a altres municipis de les illes, que han obtingut igual que nosaltres, la majoria absoluta del PP. Els ciutadans en general volen garantia d'estabilitat i així ho han demostrat amb les seves votacions.

– Com valora la campanya electoral?

– Com a polític, és una etapa molt important i he gaudit molt; perquè he pogut anar per les cases i pels cafès, escoltar les opinions i les demandes dels montuïrers i visitar la gent a ca seva, que sempre et rep de la manera més acollidora possible i et fan sentir estimat i valorat.

– I respecte als altres partits?

– També vull aprofitar per agrair a

tots els partits polítics la seva actuació, perquè ha estat una campanya electoral molt neta, molt democràtica i molt positiva per a tot el poble de Montuïri. Tots han fet feina per defensar el seu programa, sense necessitat de cercar crítiques desqualificadores per justificar la seva actuació. Crec que és la manera més correcta i professional d'actuar dins l'àmbit polític, igual que tots procuram fer a altres àmbits.

– Quina serà a partir d'ara la primera actuació?

– Posar-me tot d'una a fer feina, des del primer dia, amb més il·lusió i més ganes que mai, per posar en marxa tots els projectes que els montuïrers ens han demanat i que nosaltres ens hem compromesos a fer realitat.

– Quines serien les teves primeres paraules als montuïrers?

– Gràcies. Donar-los les gràcies, en primer lloc, de tot cor, per la confiança depositada en el nostre programa i en el nostre equip. En definitiva, eren els montuïrers els qui tenien la darrera paraula per decidir quin ha de ser el seu govern i han confiat plenament amb nosaltres. Eis agraeisc totalment la seva confiança, i vull dir que el meu desig és respondre també de la millor manera possible, fent feina i lluitant per defensar els interessos generals de Montuïri, continuar escoltant les necessitats de tots i cada un dels montuïrers i solucionant les seves demandes: feina, vivendes per tots, oportunitats als joves, recolzament a les persones majors, serveis socials i sanitat, guarderia per als infants... Que Montuïri sigui cada dia més segur, més estable i amb més possibilitats de projecció econòmica i social.

– I el teu primer missatge?

– Que Montuïri som tots, i hem de fer feina per a tots. És l'única manera de fer les coses ben fetes i aconseguir els resultats que esperam: qualitat de vida i compliment de les expectatives de tots els montuïrers, tal com ens hem proposat. Moltes gràcies a tots per la vostra confiança i el vostre recolzament.

O. ARBONA

Antònia Arbona Rossinyol, nova Presidenta

Ofereix un detall exhaustiu de les tasques del Patronat Cultural de Música

Després del cessament de Mateu Rigo com a president del Patronat Cultural de Música de Montuïri, els membres que formen la junta directiva van acordar que fos Antònia Arbona Rossinyol la persona capdavantera de la institució. I perquè la coneguin millor i per saber projectes, activitats i altres caires del Patronat hem acudit a ella. En un principi hem volgut saber alguns detalls de la seva persona. Aquesta fou la resposta:

– Vaig néixer fa 38 anys a Palma. Vaig cursar EGB i BUP al Col·legi Sant Josep Obrer. Als 17 anys començava a fer feina a una empresa d'informàtica, fins que a l'abril del 86 vaig arribar al Consell Insular de Mallorca amb un contracte de col·laboració amb l'Inem, seguits de varis contractes laborals, fins que a l'any 1990 vaig aprovar les oposicions com a funcionària. Actualment estic al departament de Funció Pública del Consell.

– **Has continuat els estudis?**

– Sí. L'any 1990 vaig aprovar l'accés a la Universitat per a majors de 25 anys, i durant aquests quinze anys darrers he fet diversos cursos de català i d'informàtica.

– **Mentrestant...**

– ... Som casada i mare de dos fills, na Sílvia de 14 anys i en Marc de 10.

Per altra part he format part de la Junta de L'AMPA durant dos anys, també en el Consell Escolar com a representant dels pares i mares durant uns quatre anys. Des de'n fa tres form part de la Junta Directiva del Patronat Cultural de Música.

– **Com fou el teu nomenament com a Presidenta?**

– El passat 10 d'abril a l'Assemblea del Patronat Cultural de Música de Montuïri es va renovar una part de la Junta Directiva. En Mateu Rigo i Na Francesca Bauçà varen finalitzar el període com a vocals, als quals vull agrair-los el temps dedicat per al bon funcionament del Patronat així com l'amistat que en cada moment em varen demostrar. Alhora s'incorporaren en Guillem Ferrer i n'Honorat Moll. Entre ells dos, i els altres vocals de la Junta, és a dir, na Magdalena Pizà, na Joana Maria Fiol i n'Amador Bauçà, varen decidir que la nova Presidenta del Patronat fos jo.

– **Quin temps dura el teu nomenament?**

– Segons els Estatuts del Patronat el càrrec de President es elegit per la Junta Directiva cada dos anys.

– **Disposaràs de temps suficient?**

– El temps que podré dedicar al Patronat com a Presidenta, serà bàsicament el mateix que fins ara he dedicat com a Tresorera i membre de la Junta. Si una feina la fas amb il·lusió i ganes i tens un bon equip treus temps d'on faci falta. I per això, crec que no en faltarà.

– **Actualment, com està formada la junta del Patronat de Música?**

– La Junta del Patronat està formada per n'Amador Bauçà com a Vicepresident, na Joana Maria Fiol com a Secretària, en Guillem Ferrer com a Tresorer, na Magdalena Pizà i n'Honorat Moll com a representants de l'Escola de Música i jo, Antònia Arbona, com a Presidenta. Tots nosaltres som membres electes i també hi ha cinc membres nats: la representant de l'Ajuntament, el de la Coral, el de la Banda, la de l'AMPA i la del Claustre de Professors del Col·legi Joan Mas i Verd.

– **Quines activitats projectau dur a terme?**

– Les activitats que organitzarem durant aquest any seran bàsicament les mateixes d'aquests darrers anys: el concert i la festa de final de curs de

Hotel Rural Es Figueral Nou
Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

«El Patronat aglutina un sector molt extens i plural de la societat montuïrera, un sector molt obert a la cultura i a la informació»

l'Escola de Música, el sopar a la fresca del mes de setembre, la festa de Santa Cecília, el Cicle de Conferències sobre cultura popular, gastronomia i excursionisme, lectura de poemes amb el Grup Literari, el Ball de Saló,...

– Quins associacions o grups aglutina el Patronat?

– El Patronat està format per diferents grups de caràcter musical i cultural: S'Esbart des Pla, la Coral Mont-Lliri, la Banda de Música i l'Escola Municipal de Música, la qual gestiona mitjançant la signatura d'un conveni amb l'Ajuntament. I aquest darrer any s'hi ha incorporat el Grup Literari.

– Encara que molt per damunt i essent que tu darrerament has estat, com has dit, la tesorera, com es duu a terme la distribució dels doblers?

– Les entrades que té el Patronat estan configurades per les subvencions del Govern de les Illes Balears, de l'Ajuntament de Montuïri, les quotes anuals del soci i de les sòcies i les mensualitats dels alumnes, les quals es destinen íntegrament al professorat i a les despeses de funcionament de l'Escola de Música així com els petits refrescs o berenars que oferim als nostres alumnes per Nadal o Pasqua o per la festa de final de curs. Per altra banda des de l'any passat firmam anualment un conveni de col·laboració amb el Consell de Mallorca per a activitats culturals diverses. Amb aquestes ajudes pagam els conferenciants i els poetes, cedim una subvenció a S'Esbart des Pla, a la Banda de Música i a la Coral Mont-Lliri, i incloem les despeses ocasionades pels distints actes relacionats amb les activitats que organitzam. Pel present any disposam d'un pressupost que quasi arriba als 58.000 €.

– Com es desenvolupa cada grup?

– De tots els grups que formen part del Patronat, n'hi ha dos que són ple-

nament autònoms, tenen el seu NIF, la seva Junta Directiva i gestionen el seu propi pressupost. Són la Banda de Música i la Coral Mont-Lliri, les quals tenen tot el nostre suport. A la Banda li proporcionam els músics i a la Coral la formació musical dels cantadors i cantadores que ho desitgen. Tenen un representant per hom dins la Junta del Patronat i els convidam cada any a informar de les seves activitats, projectes, pressupost, etc., i també als socis i a les sòcies del Patronat a participar de l'Assemblea General.

– I pel que fa a l'Escola de Música, S'Esbart i Grup Literari?

– L'Escola de Música depèn totalment del Patronat. Enguany ha estat municipalitzada i, com ja he dit abans, la gestionam nosaltres. S'Esbart des Pla també és part del Patronat. La característica d'aquest grup és que s'autogestiona i m'agradaria dir que és un grup molt dinàmic. Pel que fa al Grup Literari el Patronat proporciona cobertura econòmica i local per a les seves activitats.

– Per què no ens amplies un poc més el desenvolupament de l'Escola de Música?

– En aquests darrers anys l'Escola de Música ha incrementat moltíssim el número d'alumnes i l'oferta instrumental. Comptam amb uns 116 alumnes. En l'actualitat imparteixen classes 12 professors. Les titulacions del professorat són les adequades, la qual cosa els permet poder acompanyar els nostres alumnes als exàmens del

Conservatori en cas de voler adquirir el títol de Grau Elemental. Consideram necessari augmentar la matrícula d'alumnes en instruments de vent i de metall per a la Banda. Els conjunts instrumentals *Flor de Murta* i *Flor de Murteta* orienten els alumnes en l'adquisició de destreses per a la interpretació musical.

– Com resumiries els objectius primordials del Patronat?

– Els objectius del Patronat, que en un primer moment foren els del foment de la cultura musical a través de la formació de músics per a la Banda, ha recorregut ja molt de camí i ha ampliat les seves finalitats. En aquests moments les activitats que fomentam i les sensibilitats sobre les quals treballam són àmplies i d'intencions culturals molt diverses. El Patronat aglutina un sector molt extens i plural de la societat montuïrera, un sector molt obert a la cultura i a la informació.

– En el moment que comences la teva comesa com a Presidenta, quines serien les teves primeres paraules als lectors?

– Com a Presidenta del Patronat, i en representació de la Junta Directiva, vull agrair molt sincerament la tasca constant i silenciosa dels socis i de les sòcies protectores. Gràcies a la confiança que ens donen i al suport que constantment ens manifesten ens sentim motivats i il·lusionats per continuar treballant perquè el nivell cultural i musical del poble es mantengui sempre viu.

O. ARBONA

PREFABRICATS

Manera

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAULO
IMITACIÓ FUSTA**

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

2003: ANY MOLL

Dos homes de combat

Don Francesc de Borja Moll i Casanovas, precisament aquesta gran personalitat de qui celebrem el 2003 el centenari del naixement, va escriure un llibret titulat *Un home de combat*, dedicat a qui va ser el seu mestre, Antoni M. Alcover (1862-1932). Hi contava, en aquest llibret, la vida, amb totes les seves il·lusions, penes i desganyys, d'Alcover, l'anomenat pels seus contemporanis "Apòstol de la Llengua Catalana". Tant l'un com l'altre epítets no podien ser, efectivament, més adequats, perquè mossèn Antoni M. Alcover i Sureda va ser fins a la mort un home de combat, una ànima inquieta, un home que no descansà per aconseguir veure realitzades les seves grans quimeres, que eren la recopilació de l'immens tresor rondallístic mallorquí i la confecció del gran *Diccionari de la Llengua Catalana*, que per raons més polítiques que racionals acabà anomenant *Diccionari català-valencià-balear*. A les dues empreses consagrà una bona part de sa vida Alcover, i el resultat va

ser un *Aplec de rondalles mallorquines* digne de figurar entre els reculls de contes populars més importants del

Foto de la família Moll al complet

món, que segurament no ha estat internacionalment tan valorat com els contes de Grimm —per exemple— perquè pertanyia a una cultura menyspreada i ignorada fins i tot pels intel·lectuals dels estats dominants; i un magne diccionari únic en tota la Romània, elogiat per filòlegs i lingüistes de tot el món, un vertader exemple per a la ciència lexicogràfica romànica.

Però els mèrits d'Alcover no són només aquests, sinó que hi hem de comptar també, per una banda, la seva dedicació a l'estudi de la filologia com a disciplina i a l'estudi de la llengua catalana en concret, d'on varen sortir les primeres publicacions serioses sobre el català i sobre la seva variació dialectal, per la qual cosa se l'ha de considerar el fundador de la lingüística catalana; i hi hem de comptar igualment, per una altra banda, la seva incansable feina de difusor i promotor dins la societat de la causa de la dignificació social del català, d'això que ara en deim "normalització" lingüística. Però a tots aquests mèrits, que no són pocs, n'hi podem afegir encara un altre, tal vegada el més important de tots, perquè és el que va assegurar que tot l'esforç que havia fet en l'arreglada de les rondalles i del diccionari no fos de bades quan ell faltàs: el "fitxatge", que diríem ara, als 17 anys, de qui el succeiria i que completaria la seva obra, l'esmentat Francesc de Borja Moll i Casanovas.

En efecte, Francesc de Borja Moll començà a fer feina a can Alcover, en el *Diccionari*, el 1921, amb només 17 anys, però ja en feia 3 que havia pres contacte amb el canonge mallorquí, al seminari de Ciutadella, quan aqueix cercava col·laboradors menorquins. Ja tenia una bona idea de quin era l'objectiu alcoverià, i ja sabia bé que l'esperava. Mossèn Alcover tot d'una va procurar que Moll agafàs una bona preparació en filologia i lingüística, i a més d'ell mateix ensenyar-lo i posar-li a disposició la seva magnífica biblioteca (única a Mallorca en matèria de llengua i de romanística), va procurar que tengués com a mestres qualcuns

Restaurant
Ca's Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

dels millors lingüistes del seu temps: el Dr. Bernhard Schädel, de la Universitat de Halle, i el Dr. Wilhelm Meyer-Lübke, de la Universitat de Bonn, que li feren curssets a can

Alcover mateix. Així, sense anar mai a la universitat, empassolant-se totes les obres fonamentals de lingüística i filologia que Alcover tenia a casa seva, aprofitant les visites dels grans mestres i establint contacte, personal o epistolar, amb les figures més importants d'aquesta ciència d'Europa i Amèrica, Francesc de Borja Moll es va convertir en el més fidel col·laborador del seu mestre i en el més ben preparat possible continuador de l'obra que aquell havia començat.

Quan Mossèn Alcover va morir, el 1932, amb només el primer tom del *Diccionari* acabat, Francesc de Borja Moll es va haver de fer càrrec de dur-lo a terme com més prest i com més bé millor. I aquí va demostrar que ell també era un home de combat. Barallant-se amb totes les dificultats que se li presentaven (de primer, essencialment econòmiques; al cap de pocs anys, amb la sublevació militar feixista, també polítiques), va anar continuant la redacció i la publicació dels fascicles, i el 1935 va acabar el segon tom; llavors, per mor de la guerra i de les dificultats de la postguerra, la publicació no es va reiniciar fins al 1949, però ara ja no es va interrompre fins que aqueixa obra magna va estar acabada, el 1962, amb el tom 10è. Varen ser uns anys molt durs, coincidents amb el període de més repressió contra la llengua catalana, però el somni de Mossèn Alcover s'havia finalment complert gràcies al seu extraordinari deixeble.

Però Francesc de Borja Moll i Casanovas no va ser només el filòleg insigne continuador d'Alcover i autor d'una obra immensa d'investigació i de divulgació, va ser també el fundador de l'Obra Cultural Balear, el 1962; va ser l'editor de les *rondaies mallorquines* i dels únics llibres en català

que durant uns quants decennis apareixien a Mallorca; va ser el llibreter que durant molts d'anys va oferir al públic els únics llibres en català que es podien comprar a l'illa; va ser el narrador de les *rondaies mallorquines* que durant els anys 60 tants d'infants mallorquins sentírem per Ràdio Popular; va ser la personalització de la cultura del país, viva i resistent entre mil i una dificultats. Per això, Francesc de Borja Moll, que va veure reconeguda aquesta immensa labor amb doctorats *Honoris Causa* per les universitats de Basilea, Barcelona, Palma i València, i amb premis nacionals i internacionals, va ser també un vertader home de combat, a més

d'una excel·lent persona, agradable i simpàtica, senzilla, de tracte exquisit, amic de tothom que s'hi volgués relacionar, a qui vaig tenir el gust i el privilegi de conèixer personalment i de tenir com a professor universitari, i de qui, com tanta de gent, guardaré sempre el millor record possible.

Antoni M. Alcover Sureda i Francesc de Borja Moll Casanovas, dos extraordinaris homes de combat gràcies als quals avui en dia la cultura i la llengua catalanes conserven encara una dignitat i una presència de primer orde dins el panorama internacional. Gràcies, amics, pel vostre esforç.

JAUME CORBERA

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
 Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

“Vitamina’t”, una campanya per fomentar el consum de suc de taronja entre els nins

Més de 45.000 alumnes de tota Mallorca s'han vist beneficiats per la campanya “Vitamina’t” que ha posat en marxa el Govern de les Illes Balears per promocionar consum de suc de taronja entre els més menuts, i que té previst regalar un total de 122.000 litres. La

campanya ha estat concertada entre les conselleries d'Educació i Cultura, Agricultura i Pesca, Economia, Comerç i Indústria, la Societat Agrícola de Transformació Fruita Bona i l'empresa Miret, que han signat un conveni de col·laboració, els destinataris del

qual són els escolars de cicles d'educació infantil i primària, d'entre 7 i 8 anys d'edat.

Aquest conveni neix fruit de la col·laboració entre pagesos i Govern, per tal de no deixar a terra els excedents de taronja. Així, el Govern compra aquests excedents de taronja a través del SAT Fruita Bona per mantenir el preu del cítric. Val a dir que, fa dos anys, la Conselleria d'Agricultura ja havia signat un conveni previ amb Fruita Bona i la distribuïdora Miret per al tractament, envasat i comercialització dels excedents. Com a conseqüència sorgí la marca “Suc de les Illes”, que s'ha distribuït als comerços com a suc de taronja de primera qualitat. El conveni ha implicat la compra, per part del

Govern, de 122.000 litres de suc de taronja i els distribueix de forma gratuïta entre els centres escolars que ho sol·liciten, a fi de promocionar el consum d'aquest producte tan sa i nutritiu entre els més joves.

A més dels centres escolars, també es poden adherir a la cam-

panya el consum com ara és la celebració del dia de la fruita, com fan a molts centres docents.

Material didàctic

La campanya “Vitamina’t” va acompanyada d'un conjunt de material didàctic que està constituït

per un adhesiu, una titella i un total de 60.000 exemplars de còmic, el protagonista del qual és en Suquet, un personatge dissenyat especialment per aquesta campanya, i que convida als més menuts a dibuixar i a conèixer de més a prop quines són les seves propietats. Així, aquesta iniciativa ha tenguut una gran acollida, sobretot per part

El suc de taronja agrada molt els nins

panya els centres de menors, els centres esportius, així com grups d'esplai i altres comunitats educatives. A més, també ja s'han repartit algunes botelles a la presó de Palma, a la Universitat de les Illes Balears, a la Mostra de Cuina i a la Fira Agrícola de Menorca. El termini d'adhesió a la campanya “Vitamina’t” romandrà obert fins que les existències de suc s'hagin exhaurit. El Govern no ha imposat cap sistema en concret de distribució del suc, sinó que són les mateixes escoles i centres que ho sol·licitin els que en tenen la competència. Generalment aquest producte es reparteix durant el menjador, a les hores d'esplai, després de l'activitat esportiva o bé organitzant alguna activitat destinada a fomen-

dels nins de les escoles, que d'aquí a que finalitzi el curs podran beure suc natural de taronja a la seva pròpia escola, i als centres esportius i d'esbarjo a on participin. Amb tot això, les conselleries d'Agricultura, Cultura i Economia, Comerç i Indústria han dedicat tots els seus esforços per impulsar la recollida, transformació i distribució d'aquest cítric tan característic de la nostra terra que la Comunitat Econòmica Europea no el deixa regalar si no ha estat transformat; i per això mateix s'ha hagut de regalar ja convertit en suc. Tot i que han estat molts els centres escolars que ja s'han adherit a la campanya és cert que, a hores d'ara, encara manquen per repartir uns 18.000 litres.

El figueral i els porcs feixats de Meià

-||-

A Meià es conserven ben atesos els ametllers i el figueral on, des de quan comença a haver-hi figues que cauen al sol, hi campen a les seves amples una guarda de truges faixades, porcastres i porcastrells. Ara, aquest bestiar porcí, en aquests temps de primavera, s'alimenta dins el pasturatge sembrat expressament per a ells. Com queenguany ha plogut molt hi ha bones pastures. Perquè no facin malfraig als veïnats o surtin a la carretera, la finca esta tancada amb filfermada i encara, dins aquesta, dividida amb tanques.

Si bé tot allò que es produeix a Meià es fa tot amb cura, té anomenada ja de temps enrere d'esser una de les finques més ben duites de Mallorca i de produir cereals i llegums de qualitat, destaca l'esmentada raça de porcs feixats que es crien a la finca.

Aquest porcí no és un híbrid, o creuer, de porc de raça negra amb blanca; es tracta d'una casta. L'animal és negre excepte una faixa blanca que cobreix les mans, braços, espatlles i un tros d'esquena. Segons l'amo en Joan han optat, ja de fa anys, per aquesta casta de porcs per agafar el bo del negre que és un porc rústic; el qual es menja molt bé les figues, pastura millor que els blancs, no pateix malalties a la pell, tals com la pigota, crosteres, morfea, i que els blancs són susceptibles de patir-ho. Per altra costat, com que el blanc no té tant de greix i creix més, des de fa anys optaren per aprofitar per una banda la rusticitat, per altre, obtenir carn i poc greix. Realment aquesta raça faixada de Meià s'ha guanyat un bon prestigi i com que són d'una qualitat suprema es venen amb facilitat. A partir de començament del mes de novembre ja hi van carnisers a comprar-ne qualcun i particulars que encomanen el porc per les matances. Fins entrat l'any nou gairebé sempre a Meià hi ha porcs a punt de ficar-los la ganiveta.

No solament són d'una gran qualitat

degut a la raça; la seva bona carn també es deu tant a l'alimentació com al maneig, ja que es fan a les maneres pageses. La seva alimentació consisteix amb allò que produeix la finca; farina d'ordi, que la molen allà mateix amb mola de pedra, llegums i cereals, verdesques, figues, garroves i pasturatges.

Amb l'amo jove ens n'anàrem a damunt la vella era del batre, que és d'on millor es veuen els comellars. Vàrem trobar que l'anyada pinta bé. Els blats, ordis i faveres van ben verds. Arreu els sementers de Meià, verdegem amb un color verd intens que denoten que prèviament a les sèmres s'havia fet bé la preparació

del terreny així com també reberen els adients fertilitzants. Al comellar de més avall, a un cert redol, no fou possible sembrar-ho a causa del moll i han romàs per guaret.

Dins la pagesia, se sap que la pluja d'abril no pot mancar i gairebé mai manca, per poc que plogui basta, ja que segons la dita: *per l'abril cada gota val per mil*. Una altra diu: *Setmana Santa banyada, bona anyada asseguda*. Per tant aquelles darreres pluges dins la passada Setmana Santa varen caure molt bé pels sembrats. Actualment hi ha bons pasturatges i s'espera una abundant collita de blat, ordi, civada, faves i favó.

La possessió de Meià té una llarga història amb la mata escrita del carreró segons una llegenda lul·liana. Es tracta d'una mata que a les fulles s'hi fan uns pics d'un color de rovell i que

s'atribueix al beat Ramon Llull, el qual va passar per allà i va escriure a les fulles de la mata i va dir que aquesta escriptura mai es borrarà. I així és, tot i que tallin la mata als retrets sempre a les fulles li surt l'escriptura del beat Ramon: Una mata escrita hi ha/escrita de sant Ramon, / si voleu sebre a on:/en es carreró de Meià.

També, just vora aquesta mata, s'hi troben mig amagades sepultures prehistòriques amb indicis talaiòtics.

SION NICOLAU

Els porcs i truges de Meià campen a les seves amples per allà

Restaurant

Es Molí d'en Perons

Tlf. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Satisfacció

Optimisme, bellesa, joventut, desimboltura... i moltes més qualitats són atribuïbles als anys que cada persona transcorre quan es troba a la flor de la vida.

Tot això i més podríem dir d'aquestes dues joves –Bet Pocoví "Pipa" i Catalina Sastre "Pellusca"– quan ufanoses caminaven costa avall –ignorant a on es dirigien– pels malplans carrers de la vila. Les pedres que el 1950 encara guaitaven i rodolaven pels nostres també descuidats carrers, no era obstacle suficient perquè el seu pas, gairebé lleuger, romangués gravat mig segle després.

Records d'infantesa

En temps meu, parl de l'any 1949, els "quintos" ja feien endemeses semblants a les d'ara. Però llavors el que s'usava era omplir els graons d'arades, d'esterrossadors i de carros, carruatges... ; si bé com que els fassers eren més baixos que ara, a vegades els hi posaven damunt, si podíem, i els carros, en terra. I a vegades, si era en temps que hi havia el cadafal, ho pujàvem damunt el mateix cadafal de la música. Fins i tot n'hi va haver un que hi va anar a "fer ses feines". Llavors, el sendemà encara hi havia l'enramellada i varen denunciar que érem els "quintos" els culpables. I ens varen fer anar a declarar al quarter de la guàrdia civil. Una vegada allà en Ballester volia dir qui era el qui havia cagat damunt el cadafal. Mentrestant es passejava el "cabo" amb una porra per allà dedins i tots nosaltres gairebé tremolàvem

Una endemesa

quan una i altra vegada ens tornava demanar: "qui ha estat i qui ha estat? Però abans ens havíem promès que no ho havíem de dir; i aquell ho volia amollar; però no ho va dir. Llavors ens diu el "cabo": anau hi ho llevau quan no hi hagi ningú. Això era el dia de la Mare de Déu d'agost, i això que en aquell temps hi havia un passeig per tot el carrer Major i la plaça sempre estava plena de gent.

Després d'haver sentit el "sermó" del "cabo", tornant del quarter, vàrem veure tota la plaça plena de gent. Ens hi anàrem, però a la merda no la tocàrem. Això sí: els "xismes" de damunt els graons els davallàrem. Posàrem tot aquell conjunt de material i les arades a dins el carro llarg, que era

una carro de garbellar, i el vàrem omplir d'arades i esterrossadors i davallàrem per l'escalonada d'enmig amb el carro, del qual un parell estiraven davant i els altres empenyíem de darrera i anàrem a dur-lo a cal ferrer d'Alcoraia, que aleshores estava damunt el Pujol. Però vet aquí que va venir el batle, que era en Ramon Arbona. I nosaltres: "Ramon! Ramon!" Li cantàvem: "Ramon!" I per amunt, de cap a cal ferrer d'Alcoraia. En arribar-hi llevàrem les arades i les posàrem allà on estaven, al carrer.

Després tornàrem cap a plaça per dur les altres arades a cas ferrer "Pelut", que estava a la Plaça Vella. I altra vegada ens va tornar envestir el batle i nosaltres crits al batle i renou i varem fer buidar la gent d'enmig i cap a cal ferrer "Pelut", s'ha dit. Però... els excrements no els tocàrem.

Relatat per Pere Miralles Roca

Miquel Ribas Nicolau

Molt aficionat a la caça, juga amb el Montuïri a III divisió
Fou campió de Balears de caça la temporada passada

Encara que professionalment no és ni caçador ni jugador, sinó mestre d'escola, Miquel Ribas Nicolau des del seus 7 o 8 anys practica l'esport futbolístic i des dels 14 no ha deixat mai –o gairebé gens– de desenvolupar l'art de la caça –i ara en té 28– i això que de ca seva, com ens confesaria més endavant, no pot haver heretat ni una ni altra obsessió.

– És ver que el meu pare –deia en Miquel tot d'una– hi anava qualche pic, però no és que sia molt caçador ni tampoc hi ha hagut molta afició devers ca nostra. Anar a caçar a mi m'ha agradat molt sempre, i això que també tenc temps, ja que tots els horabaixes hi puc anar.

– **Comencem, idò, Miquel parlant de la caça. Com foren els teus inicis?**

– En un principi vaig començar així com comencen tots els al·lots: tirant a un tord d'aturat, a un ullastre, o anant a matar un conill amb mon pare. I poc a poc he anat canviant les aficions. Quan era més jove el sobirà era l'escopeta; gairebé sols veia l'escopeta i no em fixava en res més. No valorava la qualitat de la caça. Quan era jove net sols pensava en pegar trons i res més. Poc a poc, quan un va fent-se gran, li agraden altres coses.

– **Explica'ns un poc aquests primers temps.**

– A mi, abans, m'agradava anar molt als tords. Molt de trons, al vol, al tords. Tenc cusses "menes" o sien cusses de caçar animals de ploma i també tenc una "céter". Vull dir també que hi ha una raça mallorquina a punt d'extingir-se que es diu el ca mè mallorquí, però no tenc aquesta raça. A més, en tenc també una altra que és una mesclada amb un ca anglès.

– **Essent així, et deu agradar molt la caça.**

– Sí, ara m'agrada molt anar-hi amb aquestes cusses i perseguir les perdus; però la caça és un art o esport que un dia et va bé i l'altre no tant. I trons en pegues pocs. Es tracta de caminar molt i anar a matar una cega. I així com et vas fent gran, cerques al-

tres coses. Passes gust de veure la feina del ca. I això...

– **Tenim notícies de la teva participació en campionats de caça. Per què no ens ho expliques un poc?**

– Començaré per dir que abans no havia anat mai a cap campionat, fins

fa tres anys. Sabia que un company meu, d'un altre poble, participava en el campionat de Balears de caça amb ca de mostra. Vaig indagar si hi participava algú de Montuïri i no es presentava ningú; i aquell any vaig anar a veure com era això.

– **On se celebrava?**

– A Lluçmajor; fa tres anys, i en aquella ocasió vaig matar una perdiu. Pel qui no ho saben vull especificar que tothom parteix d'allà mateix, que portes un jutge darrere i que els diferents animals tenen una puntuació distinta. El fet difícil, però, no és tirar, sinó trobar la caça. En aquesta ocasió vaig fer quart, però gairebé sense voler. Podien caçar cinc hores i sols en vaig caçar dues i mitja.

– **Com aconseguies el campionat de Balears?**

– L'any següent hi vaig tornar i ja estava més preparat. I com que sabia més o manco on havia d'anar i on hi havia caça... ja em va anar bé. Hem de tenir present que en la caça, a més de dur moltes o poques peces, tot depèn de la sort del caçador. Aquell any vaig matar tres perdus i dos conills, amb els quals vaig aconseguir 2.200 punts i d'aquesta manera vaig assolir el campionat de Balears de caça menor amb ca de mostra.

(Continua a la pàgina següent)

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

- I després...

- Tot seguit se celebraven els campionats d'Espanya, si bé anar-hi és molt difícil i complicat, encara que el campió de Balears hi té accés directe, cosa que no passa en totes les autonomies, ja que algunes s'han d'eliminar entre si. Anàrem allà, per celebrar el campionat d'Espanya; això era l'any passat, però féu una nevada tan forta que no poguérem ni tan sols arribar al lloc assignat. I es va suspendre. Ienguany hi vaig haver de tornar i vaig quedar classificat per la meitat. No havia anat a veure el terreny i això in-flueix molt.

- Explica un poc els detalls?

- Vaig tenir molta mala sort. El jutge disposava de poques facultats. En un no res el vaig perdre, no em podia seguir. Vaig haver d'esperar-lo una hora, temps en què tots em passaren davant. Però, repetesc, han de conèixer el terreny i han de dur sort.

- Què més, dels campionats d'Espanya?

- La gent que sol anar a aquests campionats de caça sol estar molt ben preparada, físicament; perquè les

caçades són d'unes sis hores. Es pot dir que gairebé són atletes. En anar allà passes gust, la gent et considera com un ídol. Has de dur un ca bo, però de la modalitat de ploma... i molta compenetració amb ell.

- L'altra vertent teva és la de futbolista. Conta'ns amb una pinzellada la teva trajectòria.

- M'agrada molt jugar a futbol. Vaig començar de petit quan anava a les Escoles. Primer practicava futbito i després, futbol. I de llavors ençà he jugat a totes les categories que s'exerciten a Montuïri.

- Quins són els millors records del futbol que conservers?

- Els ascensos són els que més es recorden. Després d'haver complit els 18 anys vaig començar a jugar amb el primer equip del Montuïri, concretament aquells anys en què havia davallat de tercera nacional a primera preferent i a primera regional. I fou aquesta temporada quan m'hi vaig incorporar. Però el primer any meu, diríem, ascendírem de primera regional a preferent i després també vaig jugar el darrer ascens del Montuïri a tercera nacional, encara que en aquest sols el vaig mig viure perquè justament a mitja temporada, quan estava jugant, m'enviaren a fer classe a Eivissa i vaig haver de deixar l'equip. O sia sols vaig esser participi de la meitat.

- Quin és el teu lloc de joc?

- Defensa. En general de defensa, encara que a vegades de central o lateral.

- Sempre a tercera divisió?

- Com que l'any passat l'afició em va "passar" un poc, perquè anava "fuit" amb això de caçar, vaig jugar amb els de segona regional. Però aquesta temporada torn jugar amb els de tercera nacional.

- Ho pots compaginar tot?

- Entre el caçar i el futbol tenc ocupat tots els horabaixes. El futbol tot sol suposa quatre dies d'entrenament d'una hora i mitja cada una.

- Abans d'acabar i per conèixer-te millor, parla'ns un poc de la teva professió.

- Professionalment som mestre de primària. Don classes a l'Institut de Son Servera i estic en el departament d'orientació i com que puc impartir català al primer cicle d'ESO, faig això. Tenc un grup de compensatòria. Fa quatre cursos que em dedic a l'ensenyament: un a Manacor, un a Eivissa i aquests dos darrers a Son Servera. Cada dia hi vaig i en torn. Els dimarts i els dijous, que és quan hi ha caça acab molt prest, i això em permet poder-hi anar. D'aquesta manera els dies de caça em resulten molt pesats.

En Miquel, que va començar fa 22 anys a estudiar EGB a Montuïri, va continuar als 14 d'edat a Lluçmajor on va cursar BUP i COU i després anà a la Universitat fins obtenir l'especialitat en Educació Primària. Avui, resolts els seus problemes professionals, a més de l'esport i la caça, ja comencen a obsessionar-lo objectius més transcendents. Però... "això són figures d'al-tre paner".

O. ARBONA

Nòmina Estrella

Pack
Nòmina Estrella

Gaudeix d'avantatges exclusius

"la Caixa"

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

Porreres

Satistactòria classificació final dels equips de 3ª Nacional i 2ª Regional

Les competicions futbolístiques de l'actual temporada ja s'acaben. Algunes ja han acabat, com són aquelles en les quals han pres part els més grans: 3ª Divisió Nacional i 2ª Categoria Regional.

L'equip de Montuïri de tercera nacional ha salvat la categoria, si bé s'ha vist perjudicat perquè gairebé la meitat dels partits que s'havien de jugar a Montuïri s'han hagut de disputar a Porreres degut a la reforma del terreny de joc i això ha fet que els que havia de jugar com a local en realitat no ho fossin i el resultat tampoc no fou tan favorable com s'esperava. Ha romàs el 15è quan a la temporada anterior fou el 10è. Així i tot cal conformar-se.

El paper del Montuïri de 2ª Regional ha estat més satisfactori en haver romàs el 5è a la categoria. L'equip estava nodrit sobretot per jugadors de la vila i això fa que s'hagi de valorar com un mèrit totalment montuïrer.

Aquests foren els resultats del mes passat:

FUTBOL

3ª divisió nacional

Alaior, 4 - Montuïri, 0

El Montuïri no va tenir el seu dia i a Alaior es va veure superat pel conjunt local. Dos gols a cada meitat suposaren una jornada que no s'hauria de tornar repetir en un partit que l'àrbitre no el va saber controlar. A l'acabament s'armà una trifulga per no saber, ni un ni altre conjunt, dominar el nervis.

Montuïri, 1 - Binissalem, 0

El gol de Verger a la mitja hora de joc a rel d'una falta és l'aspecte positiu d'un partit insípid sense cap jugada digne d'esmentar. Ja a les acaballes el Montuïri amb la precaució de no rebre cap gol i els visitants lluitant per aconseguir-lo donaren un poc d'emoció a l'encontre.

Arenal, 4 - Montuïri, 2

La primera part fou per a l'Arenal i marcà dos gols. A la segona, després del 3-0 reaccionà el Montuïri i arribà al 3-2 amb dos gols de Cristòfol que havia entrat a la segona part. Ja en el minut 90 arribà el definitiu quart de s'Arenal. La reacció del Montuïri a la segona part no fou suficient per encarilar el partit.

Montuïri, 1 - Cardassar, 2

No fou fins al minut 93 en què els llorencins aconseguiren la victòria i això que en el darrers 20 minuts el Montuïri jugà sols amb 9 jugadors per l'expulsió de Ribas i la doble amonestació a Cristòfol de manera directa. I així fou com el Cardassar va salvar la categoria.

Montuïri, 1 - At. Balears, 5

Un dels pitjors partits que aquesta temporada ha jugat el Montuïri com a local, el qual no fou el més apropiat per acomiadar la temporada. Ara bé, el Balears no fou tan bo ni el Montuïri tan dolent perquè es donàs aquest resultat. S'esperava que els montuïrers ho farien millor, però, en estar ja classificat per no davallar, els jugadors no hi posaren l'interès que es requeria.

2ª regional

Montuïri, 2 - S'Arracó, 1
Montuïri, 0 - P. la Soledat, 0
Alcúdia, 1 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Sta. Eugènia, 0

Juvenils

Montuïri, 0 - Xilvar, 0
Campanet, 0 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Son Cotoner, 0

Infantils F-7

Campos, 5 - Montuïri, 4
Montuïri, 5 - Barracar, 4
Campanet, 0 - Montuïri, 3
Montuïri, 4 - Porreres, 6

Alevins F-7

Consell, 6 - Montuïri, 3
Montuïri, 3 - Margalidà, 1
Petra, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 4 - Campanet, 10

Benjamins F-7

Cardassar, 5 - Montuïri, 0
Porto Cristo, 0 - Montuïri, 4
Montuïri, 2 - Es Pla, 7

BÀSQUET FEMENÍ

Mini

Montuïri Verger, 52 - Cide, 2

Infantil

Montuïri Manera, 29 - Jovent, 32
Llucmajor, 51 - Montuïri Manera, 30

Cadet

Esporles, 50 - Montuïri, 36
Montuïri, 34 - Manacor, 61
Campanet, 27 - Montuïri, 56
Montuïri, 41 - Hispania, 52

1ª Autònoma

Lapis Montuïri, 82 - Binissalem, 67
Sa Talaia, 60 - Lapis Montuïri, 30

CICLISME

Pla de Mallorca

Tal com exposarem el mes passat, aquest proper diumenge 8 de juny a Montuïri se celebrarà la 5ª etapa del Pla de Mallorca amb sortida i arribada a plaça. Es donà la partida a les 9 del matí i el circuit passarà per Son Company i creuer de Sant Joan.

Classificació final - futbol 3ª divisió nacional

	J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
1. Vilafranca	38	26	8	4	79	20	86
2. Constància	38	26	7	5	82	28	85
3. Manacor	38	21	3	14	59	41	66
4. UE Poblera	38	19	8	11	47	34	65
5. Eivissa	38	18	10	10	53	40	64
6. Ferrioler	38	19	6	13	76	56	63
7. Alaior	38	16	9	13	55	52	57
8. At. Balears	38	14	11	13	58	46	53
9. Sta. Eulàlia	38	12	17	9	37	34	53
10. Binissalem	38	13	10	15	42	52	49
11. P. Calvià	38	12	12	14	47	44	48
12. Santanyí	38	13	8	17	51	65	47
13. Sta. Ponça	38	14	4	20	41	48	46
14. Sp. Maonès	38	12	8	18	43	53	44
15. Montuïri	38	11	10	17	43	64	43
16. Arenal	38	10	12	16	40	64	42
17. Cardassar	38	11	7	20	43	59	40
18. Peguera	38	10	10	18	56	76	40
19. Gènova	38	9	5	24	40	81	32
20. St. Rafel	38	8	7	23	33	68	31

2ª categoria regional

1. Pil. Soledat	34	24	8	2	88	36	80
2. Son Ferrer	34	23	3	8	92	37	72
3. At. Rafal	34	22	4	8	109	63	70
4. At. Peguera	33	19	5	9	78	58	62
5. Montuïri	34	14	18	2	48	31	60
6. Cardassar	34	17	3	14	70	57	54
7. St. Jordi	34	14	7	13	68	60	49
8. Sta. Eugènia	34	13	8	13	51	48	47
9. Murer	34	12	8	14	53	52	44
10. Valldemossa	34	10	11	13	50	61	41
11. Alaró	34	9	13	12	43	54	40
12. Campanet	32	11	7	14	47	62	40
13. Petra	34	11	6	17	55	68	39
14. J. Bunyola	33	10	3	20	41	81	33
15. Alcúdia	34	9	6	19	51	75	33
16. S'Arracó	32	8	6	18	50	87	30
17. Sa Vileta	34	8	5	21	61	89	29
18. Felanitx	34	5	7	22	31	68	22

Agraïment a tots els qui heu col·laborat amb la Parròquia

Normalment amb el mes de Juny s'acaben les activitats escolars. Sobretot els qui treballen en el camp escolar s'afanyen per fer les corresponents avaluacions de les diverses activitats dutes a terme durant el curs. En el camp pastoral es repeteix el mateix esquema de treball.

Aprofitam l'avinentsa de la revista Bona Pau per agrair l'esforç de tanta gent que, d'una manera desinteressada, heu col·laborat amb la pastoral parroquial. Un curs més, heu fet possible que la generositat i l'entrega incondicional es fes palès en la nostra parròquia. Estam segurs que mogut per l'esperit del Ressuscitat que ens convida a refer les nostres esperances i a viure la joia de les benaurances, tots ens sentim agraïts pel do de poder fer aquest treball evangèlic en la parròquia; i ho feim en una societat que poc valora la gratuïtat, la generositat i la simplicitat de la vida. Novament, a tots, gràcies

Calendari de les Primeres Comunions

Dia 1 de Juny a les 12'00h

Dia 8 de Juny a les 12'00h

Dia 14 de Juny a les 19'00h (canvi d'horari habitual)

Corpus Cristi

El diumenge dia 22 de juny a les 19'00h celebrarem la solemnitat del Corpus Cristi. A continuació, processó del Santíssim pels carrers del poble. Pregam que s'adornin amb flors i cossiols els carrers per on habitualment passa la processó. Convidam tots els nins i nines que han fet la 1ª comunió durant aquest curs, a participar-hi. Aquest dia també es farà la col·lecta extraordinària per ajudar els nostres germans més pobres.

Com podem contribuir amb l'Església Catòlica sense fer cap despesa?

De bell nou un altre any i per al bé de tots, la parròquia demana que en fer la declaració de la renda es posi una creu (+) a la casella de l'Església Catòlica (despeses de personal, rehabilitació d'edificis, sosteniment de nombroses obres socials i humanitzadores...) de les quals ens beneficiem tots: creients i no creients. De no fer-ho així l'Estat ho destinarà a altres fins.

Adéu al bisbe del Vaticà II a Mallorca

A l'hora de valorar i dir adéu al que fou Pastor de la diòcesi de Mallorca tothom coincidirà a destacar la seva proximitat, la seva senzillesa, la seva obertura, el seu talent dialogant i la seva intel·ligència raonada amb to pastoral.

Don Teodor se n'ha anat sense dir res ni poder dir adéu als seus amics. Ell pensava tornar a la seva feina habitual. Pensava tornar a visitar la gent amb qui gaudia tan parlar i compartir moments gratuïts que la vida ens regala. Desgraciadament, les seves mans que tantes benediccions repartiren, la seva veu sempre tan encoratjadora i els seus ulls penetrants s'han tancat per veure i contemplar la cara del Déu amor a qui tan ell estimà.

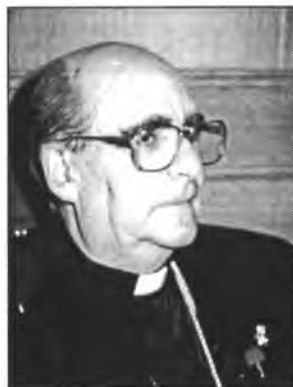
Era cap al 1973 quan el Papa Pau VI el nomenà Bisbe de Mallorca. En conseqüència, fou el bisbe de l'aplicació del Concili Vaticà II a la nostra illa. El seu pontificat no sols s'ha destacat per dur endavant la renovació del Concili, sinó també per haver impulsat una nova presència de l'Església dintre de la societat mallorquina actual.

Són moltes del alabances que han dit d'ell la premsa i també la gent senzilla. Ens alegra veure com no sols les autoritats religioses i polítiques han parlat bé d'ell, sinó també la gent més senzilla del nostre poble i de la nostra Església. Ens commouen el seu testimoniatge perquè no sols mostraven una gran empatia amb ell, sinó també una gran estimació vers el que fou el Pastor i pare de tots.

Volem destacar alguns aspectes humans i pastorals molt clars del seu ministeri. En primer lloc la seva sensibilitat als sofriments dels altres, sobretot al més pobres. Don Teodor sentia una viva preocupació pels problemes socials: com la marginació, la infància abandonada, el problema dels emigrants i per la drogoaddicció. Record que quan treballava al col·lectiu La Sapiència com de tan en tan ens visitava i s'interessava pels problemes existents entre

els membres del grup. També record l'interès que tenia per posar en marxa el Projecte Home a Mallorca. Record que me convidà a treballar amb l'equip que s'estava format.

També valor el seu talent dialogant: Sabia escoltar i canviar d'opinió quan les raons que li aportaven els altres eren de pes. Record la nostra darrera visita Pastoral el dia 1 de maig de l'any passat. Es preocupà pels problemes pastorals de la parròquia i també pels problemes de les obres. S'interessà per la teulada i sobretot per la rampa. El seu esperit dialogant el feu un home de seny i d'una gran humilitat sincera alhora.

Sent que don Teodor fou un home encarnat en la realitat de Mallorca, fou un mallorquí més. Parlava i escribia correctament la nostra llengua. Estava ben informat de tot el que passava a la nostra terra. Va escriure sobre temes de tanta actualitat com ecologia, turisme, crisi econòmica, marginació, cartes pastorals; temes que tenen una gran incidència sobre la pastoral diocesana.

Finalment vull destacar la seva senzillesa i la seva capacitat de valorar les coses petites. Just la seva presència i la seva mirada convidaven a apropar-s'hi sense massa protocol. Record quan treballava amb l'Escolania de Lluc, un dia ens visità i s'interessà per la vida dels Blauets. Tenc el record que un blauet li demanà: "Bisbe, perquè feis els sermons tant llargs". Don Teodor li somrigué llargament i li digué: "Procuraré d'ara endavant a fer-los més curts". Després de parlar-li anà a on estava assegut aquest alumne espavilat i li donà una abraçada...

No ho podem negar, hem perdut un gran home, un gran capellà i un gran bisbe que amb la seva vida ens mostrà un Déu Pare i Mare que estima entrançablement tots els homes i dones de bona voluntat.

MIQUEL MASCARÓ

Noces d'argent

10 juny 1978

Pere Janer Llompарт "Mena" amb Maria Trobat Miralles "Galiana".

Temps passat

10 anys enrere

Juny de 1993

El Montuïri, a III Divisió

Era la segona vegada que el Montuïri ascendia a III Divisió Nacional, ja que la primera havia estat el 1985 i hi milità dues temporades. La d'aquest 1993 ho aconseguí essent entrenador Llorenç Amealga.

Pere Sampol dimiteix de regidor

Després de deu anys com a regidor de Montuïri (4 de regidor de Cultura i 6 a l'oposició) i responent a una petició del seu partit, Pere Sampol Mas deixava l'escó en el nostre Ajuntament i es va donar possessió en el mateix ple de dia 22, a Joan Verger Rossinyol.

25 anys enrere

Juny de 1978

Excursions

Organitzada per la Parròquia, dia 2 de juny unes 200 persones amb tres autocars feren una excursió a Lluç on hi passaren tot el dia i assistiren a missa i al cant dels blauets. I dies després i organitzades per les Escoles, els alumnes de diferents cursos acompanyats per molts de pares, feren dues excursions a l'illa de Cabrera, ja que per esser tants no cabien tots en una barca.

50 anys enrere

Juny de 1953

Missa nova de Sebastià Miralles

Després de molts d'anys de no haver-se ordenat cap capellà montuïrer, dia 28 de juny de 1953 cantava missa nova a la nostra parròquia, Sebastià Miralles Trobat a qui se li reté una gran festa. Predicà el canonge Honorat Ribas "Pofang". Als pocs dies fou nomenat vicari d'Artà.

100 anys enrere

Juny de 1903

Banys termals

Després d'haver-ho aconsellat els facultatius i no comptant amb béns de cap casta, l'Ajuntament havia acordat a la sessió de dia 26 de maig passat abonar dels fons municipals deu dies d'estada als banys termals de Sant Joan de Campos a dues dones de la vila i un nin; acord que es notificà als interessats a principis de juny de 1903.

Demografia

Maig de 2003

Naixements

26 març.- Baltasar Gabriel Tous Gelabert fill de Baltasar i de Magdalena.

29 abril.- Boro-Joan Montoy Gallego fill de Salvador i de Patricia.

13 maig.- Marc Serra Minyarro fill de Josep i de Blanca.

17 maig.- Margalida Rueda Marimon filla de Joan Carles i de Margalida.

Defuncions

Dia 7.- Jerònia Jaume Miralles "Coll", viuda de 83 anys.

Matrimoni

Dia 10.- Gabriel Serra Cerdà amb Francisca Mª Vanrell Vanrell. (Algaida).

Dia 17.- Maties Morlà Ferrà amb Maria Francisca Gomila Pocoví.

Pluviometria

Maig de 2003

Dia	6	2'8 litres m ²
"	7	0'5 " "
"	15	3'4 " "
"	17	0'3 " "
"	25	8'8 " "
"	26	6'7 " "
Total		22'5 litres m²

Apotecaries

8 Juny	Petra	22 Juny	St. Joan
15 "	Porreres	29 "	Vilafranca

Glosa

Clemència

Mare de la Providència, remei dels desemparats corregiu, clara evidència; que sa nostra intel·ligència mos tenguí reanimats per viure sempre guardats enfora dels atemptats i a prop de la l'obediència.

Ja no se veu transparent de bondat ni de fermesa, res perdura sa noblesa, sa fe i el bon sentiment; sa farsa és lo més corrent que de noltros es despres; qui promet una fina, la promet i no la sent.

Gambes al forn

Ingredients

Gambes	Sal i pebre bo
Oli d'oliva	Una copa de cava
Salsa rosa	All i julivert

Elaboració

Posar a les gambes sal i pebre bo. Untar d'oli d'oliva la rostidora i que coquin 10 minuts al forn. Afegir una copa de cava i que coquin 10 minuts més. Servir amb salseres: una amb salsa rosa i l'altra amb una picada d'all i julivert.

JOANA MORA "DOMÀTIGA"

TÒFOL MASSANET

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

más X menos

No pague + x el seguro de su automóvil

MARCA	BÁSICO	COMBINADO	TR F.300	TR
ALFA ROMEO 147 TS DISTINTIVE	280'57	334'21	533'51	805'38
AUDI A3 TDI AMBIENTE	275'29	338'84	587'00	863'92
BMW 320D	342'81	417'91	708'77	1036'88
CITROEN C3 1.4 HDI X	240'78	286'05	447'23	667'06
FIAT STILO 1.6 DYNAMIC	253'29	300'16	468'68	699'06
FORD FOCUS 1.4 AMBIENTE	221'93	262'55	405'35	600'36
HYUNDAI ELANTRA 1.6 GLS	253'29	297'84	457'68	676'84
NISSAN ALMERA TINO 2.2 DITD	253'29	305'92	501'34	766'35
OPEL ZAFIRA 1.6 16V CONFORD	236'77	282'61	450'91	679'56
PEUGEOT 206 XS 2.0 HDI	255'78	304'06	478'24	715'83
RENAULT SCENIC RT 1.9 DTI	221'93	269'27	441'88	675'32
ROVER 25 COMFORT 1.4	253'29	296'96	453'46	668'28
SEAT IBIZA 1.9 D	227'27	268'94	414'44	613'14
TOYOTA COROLLA VERSO D4D	235'55	287'11	477'37	734'49
V.W GOLF CONCEPLINE 1.9 TDI	275'29	333'29	550'60	845'10

*Precios calculados para conductor mayor de 45 años + 10 años de carnet sin siniestros culpables los últimos 3 años, según parámetros autopperfil. Azur Multirramos, S.A.

Básico Obligatorio, voluntario, ocupantes, asistencia Km.0, defensa jurídica.

Combinado Básico + incendio, robo, lunas.

T.R. 300 (Todo Riesgo) Combinado + daños propios franquicia 300 €.

T.R. S/F (Todo Riesgo) Combinado + daños propios sin franquicia.

Solicite un estudio personalizado

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

OFICINA CENTRAL

Paseo Ferrocarril, 14
Tel. 971 55 13 56
MANACOR

PALMA

Pasaje Sta. Catalina
de Siena, 2 entlo.C
Tel. 971 21 30 12

MANACOR

Plaza Ramón Llull, 22 Bjs.
Tel. 971 55 90 52

MONTUÏRI

Major, 12-1º
Tel. 971 64 41 32

PORRERAS

Sol, 27
Tel. 971 64 75 04

CALA MILLOR

Avda. Juan Servera Camps, 13
Tel. 971 58 49 91

FELANITX

Major, 21 A
Tel. 971 58 04 48

PORT D'ANDRATX

Avda. Mateu Bosch, 1 local 29
Tel. 971 67 34 87

www.segurosgomila.com • info@segurosgomila.com